

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

5 FEBRUARI 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	277
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	278
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	279
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	281
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	283
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	285
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	286
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	287
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	287
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	288
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	289
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens . . . Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	292
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	294
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	298
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	299
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	299
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	302
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	313
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	316
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	318

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 17 van 27 december 1989 van de heer J. LOONES

Home-George Theunis te Oostduinkerke — Bestemming

Bij koninklijk besluit van 28 januari 1987 werden de goederen van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn (thans Kind en Gezin), gelegen in het Nederlandse taalgebied, overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Tot dat patrimonium behoorde ook het complex Home-George Theunis aan de Albert-1-laan 154 te Oostduinkerke.

Het home werd in 1935 door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn opgericht. Gebouwen en omliggende tuinen beslaan een oppervlakte van 16,5 hectare.

Gedurende de jaren vijftig kende het home een topcapaciteit van 630 kinderen tijdens de zomervakanties.

Vanaf 1979 begon de geleidelijke afbouw van het kinderopvangcentrum die resulteerde in een definitieve sluiting per 1 januari 1987.

Onderhandelingen tussen diverse partijen (de Vlaamse Gemeenschap, BLOSO, de Koninklijke Belgische Voetbalbond, de Gezinssportfederatie van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen), knapten af zodat tot op heden nog steeds geen nieuwe bestemming aan het gebouw is gegeven.

Vandaar mijn vragen aan de geachte Minister.

1. Welke plannen (sportieve, toeristische, wetenschappelijke, educatieve . . .) heeft de Vlaamse Executieve in verband met het Home-George Theunis ?
2. Wanneer zullen gebouw en domein een nieuwe bestemming krijgen ?
3. Met welke instellingen en/of verenigingen worden momenteel besprekingen gevoerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De Vlaamse Gemeenschap heeft het „Georges Theunisinstituut” te Oostduinkerke einde 1989 aangekocht van de instelling Kind en Gezin. De koopakte werd

verleden op 11 oktober 1989. De Vlaamse Gemeenschap heeft de eigendom en het genot van de gekochte goederen vanaf 1 oktober 1989.

Wat de bestemming ervan betreft heeft de Vlaamse Executieve beslist de Algemene Technische Diensten en de Algemene Administratieve Diensten te belasten met de uitwerking van concrete voorstellen inzake :

- a) de nodige (her-)inrichtingswerken,
- b) de optimale bezetting,
- c) de meest aangewezen beheersvorm,
- d) de zich opdringende personeelsbezetting,
- e) de financiering van de inrichtingswerken en van de functionele werking, m.i.v. de budgettaire gevolgen.

De administratieve werkgroep (ATD/AAD) waarbij eveneens de diverse administraties van de Diensten van de Vlaamse Executieve werden betrokken, zal eerstdaags verslag uitbrengen over de bestemmingsmogelijkheden. Wellicht zal ter zake een definitieve beslissing kunnen worden genomen in het eerste semester van 1990. Nadat de bestemming definitief is gekend, zullen de nodige voorstellen worden geformuleerd in verband met de herinrichtingswerken en het personeelsbeleid.

Aangezien het domein en de gebouwen met ingang van 1 oktober 1989 door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden beheerd, zijn hiertoe de nodige schikkingen getroffen.

Tot 30 juni 1990 wordt een gedeelte van de lokalen verder verhuurd aan de gemeente Oostduinkerke als klaslokalen.

Vragen nrs. 21, 18, 60, 14, 14, 137, 26, 11, 47, 21, 58 van 9 januari 1990 van de heer M. DIDDEN

respectievelijk tot

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjaarplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen.

Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ?

Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan gespendeerd worden.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de zorg voor een gecoördineerd en geïntegreerd beleid onder meer een programmatie noodzakelijk maakt.

Indien de term „planning” in die zin dient geïnterpreteerd te worden dan kan ik het geachte lid bevestigend antwoorden dat alle Gemeenschapsministers op dergelijke wijze de besluitvorming in hun beleidssector voorbereiden.

Vraag nr. 23
van 15 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studie bureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studie bureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de

eer het geachte lid mede te delen dat ik als Voorzitter van de Vlaamse Executieve tevens bevoegd voor Externe Betrekkingen en als Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting sedert het aantreden van de huidige Executieve op 18 oktober 1988 tot op heden geen enkele studieopdracht aan een universitair onderzoeksteam of particulier studie bureau heb gegeven.

N. DE BATSELIER
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 16
van 28 december 1989
van de heer W. KUIJPERS

Benelux-overleg — Deelname Vlaamse Gewest

In het drieëntwintigste gezamenlijk verslag van de Regeringen van de Beneluxlanden aan de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad valt te lezen dat de Gewestexecutieven indien zij dat wensen zullen kunnen deelnemen aan het Benelux-overleg inzake industriebeleid, terwijl het voorzitterschap van de Belgische delegatie aan een ambtenaar van de nationale overheid zal voorbehouden blijven.

Graag vernam ik op welke wijze het Vlaamse Gewest aan dit overleg deelneemt.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het Benelux-overleg inzake industriebeleid vindt hoofdzakelijk plaats in de Subcommissie Industriebeleid van de Commissie voor Industrie en Handel. Aan de vergaderingen van deze Subcommissie, alsook aan de vergaderingen van de Subcommissie „Regionaal Economisch Beleid”, wordt deelgenomen door vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest (ambtenaren van de administratie en/of kabinetsleden). Het voorzitterschap van de Belgische delegatie berust steeds bij een ambtenaar van de nationale overheid. De Commissies en Subcommissies van de Benelux hebben als taak uitvoering te geven aan de besluiten van het Comité van Ministers en de naleving ervan na te gaan ; verder mogen zij voorstellen doen die de werking van de Unie kunnen bevorderen.

De beslissingsbevoegdheid inzake Benelux-aangelegenheden berust bij het Comité van Ministers. Aan de vergaderingen van dit Comité wordt deelgenomen door de Ministers die het meest betrokken zijn bij de te behandelen onderwerpen. Daarnaast vergaderen regelmatig ministeriële werkgroepen, waarin Ministers van de drie landen overleg plegen en besluiten van het Comité van Ministers voorbereiden ; in sommige ge-

vallen delegeert het Comité van Ministers zijn beslissingsbevoegdheid aan deze ministeriële werkgroepen.

Aangezien, sedert de recente staats hervorming, op dit niveau nog geen beslissingen dienden getroffen te worden aangaande aangelegenheden die tot mijn bevoegdheid behoren, heb ik tot op heden nog niet aan een dergelijke vergadering deelgenomen.

Vraag nr. 18
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjaarplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen.

Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ?

Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan gespendeerd worden.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 50
van 19 december 1989
van de heer E. VANDEBOSCH

Mijnwerkersleningen — Rentevermindering

De laatste tijd is er een probleem betreffende de afhandeling van aanvragen voor rentevermindering voor mijnwerkersleningen en dit vooral voor dossiers van ex-mijnwerkers. De aanvragen worden wel goedgekeurd, maar de definitieve doorstroming naar de respectieve kredietmaatschappijen wordt geblokkeerd.

Hoeveel dossiers moeten nog worden afgehandeld ? Hoeveel zijn er reeds goedgekeurd, maar geblokkeerd en hoeveel moeten nog volledig worden onderzocht ?

Wat is de reden van deze vertraging ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mede-

delen dat op het ogenblik van de vraagstelling met betrekking tot ongeveer 600 aanvragen tot het bekomen van de rentevermindering voor mijnwerkers een probleem bestond. Dit probleem had te maken met een correcte interpretatie van het begrip „aangaan van de lening”, vermeld in het decreet van 30 november 1988 en in het uitvoeringsbesluit van 21 december 1988 en werd onder meer veroorzaakt door de laattijdige bekendmaking van voormeld uitvoeringsbesluit (3 februari 1989), dat een terugwerkende kracht had tot op 1 januari 1987. Met name bleek het materieel onmogelijk voor de in het decreet vermelde datum van 1 juli 1989 de leningsakten te laten verlijden.

Van voormelde aanvragen zijn er nog 84 dossiers onvolledig (ontbrekende stukken), bovendien 30 dossiers waarvan nog niet duidelijk is of ze wel werden ingediend in het kader van de herstructurering der Kempische Steenkolenmijnen (ingediend door mijnwerkers die omwille van een andere reden dan de herstructurering afvloeiden), en ten slotte 19 dossiers die wellicht moeten worden afgewezen wegens laattijdigheid (lening aangegaan na 30 juni 1989 tenzij deze terug kunnen worden opgevangen via een ontwerp van decreet dat eerlang bij de Vlaamse Raad zal worden ingediend en inzonderheid betrekking heeft op de mijnwerkers die getroffen worden door de tweede fase van de herstructurering van de Kempische Steenkolenmijnen). De overige dossiers waren reeds principieel goedgekeurd, maar werden geblokkeerd in afwachting van een definitieve beslissing over voormeld interpretatieprobleem.

Met genoeg kan ik het geachte lid evenwel mededelen dat ik na afweging van alle ter zake dienende elementen en rekening houdend met de wettelijke en reglementaire bepalingen, zopas een beslissing genomen heb waardoor al deze dossiers kunnen worden afgewerkt in gunstige zin, voor zover er vóór 1 juli 1989 een onderhandse leningsovereenkomst bestond tussen kredietstelling en ontlener, desgevallend onder voorbehoud van de toekenning van de rentevermindering. Aan mijn administratie heb ik de opdracht gegeven onverwijld over te gaan tot de afhandeling van de laatste dossiers.

Vraag nr. 58
van 28 december 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Bouwgrond — Niet-geurbaniseerde oppervlakte

Aansluitend op mijn vraag d.d. 29 juni 1988 (vraag nr. 70) aan de heer Beysen, toenmalig Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, vraag ik de geachte Minister mij opgave te doen van de oppervlakte bouwgrond (woonuitbreiding) die nog niet is geurbaniseerd.

De heer Beysen heeft mij destijds geantwoord dat de gegevens werden opgevraagd bij alle gemeentebesturen en dit uiterlijk vóór 1 december 1988.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De gemeentelijke richtnota's werden gevraagd via de brieven van 30 juni 1988 en 20 december 1988. Om

diverse redenen werd als uiterste datum 1 december 1989 gesteld, in plaats van de oorspronkelijke streefdatum van 1 december 1988. Intussen werd door de meeste gemeenten (ongeveer 95 %) een richtnota ingestuurd.

Het voornaamste doel van deze vraag aan de gemeenten was een idee te krijgen van de realisatiegraad van de gewestplannen, mij te informeren over het ruimtelijk beleid van de gemeenten en ten slotte de eventuele problemen te signaleren t.a.v. het huidige gewestplan.

Het was dus helemaal niet de bedoeling uitsluitend exact cijfermateriaal te bekomen in de zin van de vraag van het geachte lid.

Gezien de richtnota's nog in eerste fase van onderzoek zijn, binnen mijn administratie en de globale verwerking van de aangebracht informatie nog niet kon gebeuren, is het tot mijn spijt niet mogelijk de gevraagde informatie in verband met oppervlakte bouwgrond door te geven.

Bovendien wens ik eraan toe te voegen dat deze inventarisatie door de gemeenten zeer verscheiden is gebeurd en veelal niet of onvoldoende statistisch of kartografisch werd onderbouwd. Ten slotte moet ik nog mededelen dat het Bestuur niet over het personeel en de middelen beschikt om een snelle verwerking en evaluatie van deze voor het beleid zeer belangrijke informatie mogelijk te maken.

Vraag nr. 59
van 28 december 1989
van de heer F. SARENS

Commissies van advies voor de ruimtelijke ordening — Lokalisatie

Ik zou het op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen in welke gemeenten een bij besluit goedgekeurde Commissie van advies voor de ruimtelijke ordening werkzaam is.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 28 december 1989, kan ik het geachte lid mededelen dat momenteel in de volgende steden of gemeenten een goedgekeurde Commissie van advies voor de ruimtelijke ordening werkzaam is.

1) Commissies, goedgekeurd vóór 1 januari 1989, waarvan de mandaten van de leden nog niet zijn vernieuwd.

Anzegem	Zaventem
Roeselare	Affligem
Brugge	Meise
Tielt	Wemmel
Dendermonde	Bilzen
Geraardsbergen	Bree
Lokeren	Dilsen
Wuustwezel	Genk
Lubbeek	Lommel
Leuven	Hamont-Achel
Overijse	Overpelt
Kortenberg	Sint-Truiden
Tienen	Tessenderlo

Kraainem	Zonhoven
	Riemst

II) Commissies, goedgekeurd na 1 januari 1989 (na gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober 1988)

Poperinge	Borgloon
Blankenberge	Hamont-Achel
Oostkamp	Oosterzele
Oostende	Oudenaarde
Izegem	Wetteren
Knokke-Heist	Zele
Ieper	Lochristi
Tongeren	Deinze
Neerpelt	Bornem
Meeuwen-Gruitrode	Antwerpen
Diepenbeek	Aarschoot
	Londerzeel

III) Commissies van advies, waarvan op voordracht van de Streekcommissie van advies voor de ruimtelijke ordening de goedkeuring momenteel bij de Administratie is ingeleid en die mij eerstdaags voor beslissing zullen voorgelegd worden.

Roeselare	Houthalen-Helchteren
Dendermonde	Tessenderlo
Lokeren	Sint-Truiden
Riemst	Wemmel
Genk	Lubbeek
Overpelt	

Vraag nr. 60
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjaarplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen.

Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ?

Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan gespendeerd worden.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 61
van 9 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Opmaken van gewestplannen — Opdrachten en vergoedingen

Graag vernam ik welke diensten, studieburelen of andere indertijd opdracht hebben gekregen en vergoed werden voor het opmaken van de onderscheiden gewestplannen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Bij het starten van de operatie der gewestplannen omstreeks 1966 werd beroep gedaan op een aantal externe studie bureaus, welke het voorbereidend werk met betrekking tot de gewestplannen hebben uitgevoerd. Zo werden bijvoorbeeld de voorontwerp-gewestplannen eind zestiger jaren door deze studie bureaus opgesteld.

Voor de 25 gewestplannen in Vlaanderen werd op volgende studie bureaus beroep gedaan :

Gewestplan	Ontwerper
1. Veurne-Westkust	Studex
2. Oostende-Middenkust	Studex
3. Brugge-Oostkust	Studex
4. Diksmuide-Torhout	Studex
5. Ieper-Poperinge	Studex
6. Roeselare-Tielt	Studex
7. Kortrijk	Studex
8. Gentse-Kanaalzone	Studie Centrum RO
9. Eeklo-Aalter	Studie Centrum RO
10. Dendermonde	Groep GD
11. Oudenaarde	Studie Centrum RO
12. Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem	Studie Centrum RO
13. Sint-Niklaas-Lokeren	Studie Centrum Schelde-Dijle
14. Antwerpen	Studie Centrum Schelde-Dijle
15. Mechelen	Meno
16. Turnhout	Mens en Ruimte
17. Herentals-Mol	Prof. Soetewey
18. Neerpelt-Bree	Gewest
19. Hasselt-Genk	Prof. Soetewey
20. Limburgse Maaskant	Prof. Soetewey
21. Sint-Truiden-Tongeren	Prof. Soetewey
22. Aarschot-Diest	ORO
23. Leuven	Mens en Ruimte
24. Tienen-Landen	Mens en Ruimte
25. Halle-Vilvoorde-Asse	Mens en Ruimte

Doordat het gaat om overeenkomsten van meer dan 20 jaar geleden zijn geen nadere gegevens meer beschikbaar betreffende de erelonen die verbonden waren aan deze opdrachten.

De ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen werden door de administratie voorbereid.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 12
van 19 december 1989
van de heer J. GABRIELS

OCMW — Procedure registratieverplichting

Op 23 februari 1989 en 23 april 1989 stelde ik de geachte Minister een achttal parlementaire vragen in verband met de registratieverplichting in de OCMW's. Ik zie mij echter genoodzaakt nog twee bijkomende vragen te stellen.

Zullen de OCMW's die uiterlijk op 28 februari 1990 via de geëigende formulieren hun registratiegegevens aan de bevoegde administratie overgemaakt hebben, maar niet in staat zijn voor 30 september 1990 een door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn goedgekeurd jaarverslag aan de administratie over te maken omdat de eerst vermelde administratie naliet tijdig de verwerkte gegevens aan de OCMW's over te maken, de volledige toelage van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn ontvangen ?

Kan de geachte Minister mij meedelen wat de uiterste datum is waarop de door de OCMW's tijdig ingediende formulieren afgehandeld zullen aankomen bij deze OCMW's en hoeveel tijd hen gelaten wordt voor het opmaken en het goedkeuren van het jaarverslag ?

Antwoord

De OCMW's die van een tegemoetkoming uit het BFMW willen genieten dienen te registreren volgens de richtlijnen die in de omzendbrief van 12 januari 1989 werden verstrekt. Dit impliceert, voor de niet geautomatiseerde centra, dat gebruik wordt gemaakt van het nieuwe formulier met het daarbij horende „codeschema” en de „handleiding”. Bovendien moeten de ingevulde formulieren zo vlug mogelijk en uiterlijk op 28 februari 1990 worden opgestuurd naar de Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Dienst OCMW. De centra met geautomatiseerde registratie voldoen aan de verplichting tot registreren, indien zij uiterlijk op 28 februari 1990 een synthese van de gegevens van 1989 voorleggen. Vanaf 1990 dienen laatstgenoemde centra de nieuwe gegevens per cliënt, conform het nieuwe registratiemodel aan de Administratie over te maken.

De BFMW-tegemoetkoming is, volgens de nieuwe richtlijnen niet gebonden aan het voorleggen van een jaarverslag.

In verband met de verwerking van de gegevens kan ik het geachte lid mededelen dat de Administratie en het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies zich inspannen om de registratieverslagen binnen een redelijke termijn aan de OCMW's over te maken.

Vraag nr. 13
van 28 december 1989
van de heer J. GEYSELS

Subsidiëring welzijnsverenigingen — Besteding fondsen Nationale Loterij

Uit een antwoord op een vraag aan de Minister van Financiën, de heer Maystadt, (vraag nr. 342 d.d. 29 september 1989, BVA-Kamer, blz. 6822) betreffende de verdeling van de fondsen van de Nationale Loterij ten voordele van de welzijnssector blijkt dat er in 1987 298.829.880 frank en in 1988 416.547.854 frank werd vastgesteld voor de welzijnsverenigingen.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Mag de Minister advies geven aan zijn nationale Collega inzake de besteding van het bedrag bestemd voor de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Zo ja, hoeveel adviezen werden er verstrekt in 1987 en 1988 (totaalcijfer) ?
3. Op welke organisaties, projecten, initiatieven enzovoort hadden deze adviezen in 1987 en 1988 betrekking ?
4. Werden de laatste twee jaar initiatieven van het Kabinet zelf door de Nationale Loterij gesubsidieerd ? Zo ja, graag het bedrag per initiatief ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt

A. Voor wat betreft de bijzondere jeugdzorg :

- A. Van zodra een aanvraag op bevoegde dienst bereikt, wordt deze voor advies overgemaakt aan de provinciale inspectie belast met het toezicht op de bedoelde instelling. Dit al dan niet met reden omschreven advies wordt dan via de opdrachtgevende dienst, die zich hierbij al dan niet aansluit, opnieuw overgemaakt aan de Nationale Loterij.

Uit de rechtstreeks toegezonden lijst blijkt dat slechts in 1 geval (zie nr. 9) in 1987 het advies van de provinciale inspectie niet werd opgevolgd en in een tweede geval (zie nr. 11) geen advies kon worden uitgebracht.

- B en C. In 1987 werden 17 adviezen verstrekt en in 1988 slechts 6, wat een totaal geeft van 23. De rechtstreeks toegezonden lijst geeft bovendien een overzicht van de naam van de instellingen, gedulde of erkende categorieën en tevens het aantal minderjarigen, alsook de raden van aanvraag.

Het Bestuur Bijzondere Jeugdbijstand beschikt over geen bedragen van de door de Nationale Loterij toegekende subsidies.

B. Voor wat betreft de andere sectoren :

Het antwoord op de eerste en de vierde vraag is ontkennend.

De tweede en derde vraag zijn bijgevolg zonder voorwerp.

Tevens kan ik het geachte lid melden dat ik aan de Staatssecretaris voor Financiën de verdeling heb gevraagd van de middelen van de Nationale Loterij, die naar welzijnsvoorzieningen vloeien. De Administratie van Financiën is deze vraag momenteel aan het onderzoeken.

Vraag nr. 14
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjaarplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen.

Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ?

Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan gespendeerd worden.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 17
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht gevestigd op de wijze waarop de nationale overheid uitvoering geeft aan de laatste zinsnede van het tweede lid van artikel 1 van de wet van 6 juli 1964 betreffende de Nationale Loterij, namelijk door het begrip „doelstellingen van openbaar nut te bepalen door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit” te verruimen tot aangelegenheden die door de achtereenvolgende staatshervormingen overgedragen zijn aan de Gemeenschappen, hetgeen in tegenspraak lijkt te zijn met de regels die in verband met de bevoegdheid van de Staat respectievelijk de Gemeenschappen zijn ingevoerd.

Zodoende ontstaat er een parallel financieringscircuit — lees subsidiëring door de Nationale Loterij — inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden. Naast de traditionele gevaren verbonden aan de multi-

subsiëring (controle) geldt hier nog een bijkomend bevoegdheidsbezwaar (beleidscriteria, cultuurpactwet enzovoort).

1. Kan de geachte Minister mij meedelen welke initiatieven reeds genomen zijn of worden genomen om aan deze toestand een einde te stellen teneinde een parallel financieringscircuit te vermijden en aldus het soeverein en exclusief gezag van de Gemeenschappen te ondermijnen ?
2. Werd de Minister of zijn Departement geraadpleegd in verband met de keuze van de gesubsidieerde instellingen of verenigingen ?
3. Zijn er opmerkingen geformuleerd met betrekking tot deze lijst ?
4. Is er al dan niet eenvormigheid met het normale subsidiëringcircuit van zijn Departement ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 13 d.d. 28 december 1989 van de heer J. Geysels.

Vraag nr. 18 van 19 januari 1990 van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringcircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht er op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 13 d.d. 28 december 1989 van de heer J. Geysels.

R. DE WULF GEMEENSCHAPS MINISTER VAN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 14 van 9 januari 1990 van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjaarplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen.

Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ?

Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan gependeed worden.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 15 van 15 januari 1990 van de heer A. DE BEUL

Studieopdrachten van de Executieve — Universitaire onderzoeksteams en particuliere studie bureaus

Door de Vlaamse Gemeenschapsministers worden geregeld studieopdrachten gegeven aan universitaire onderzoeksteams, particuliere studie bureaus en dergelijke.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke van dergelijke opdrachten hij heeft gegeven, aan wie hij deze opdrachten heeft toegewezen, welk het onderwerp was en de kostprijs van elk van deze opdrachten en tegen welke datum het onderzoeksresultaat werd en wordt ingewacht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag vindt het geachte lid hierbij een overzichtelijke tabel van de door mij gegeven studieopdrachten met vermelding van het voorwerp van de studies, de timing, de opdrachtnemer, het doel, de kostprijs en de begrotingspost.

Studieopdrachten

Voorwerp	Timing	Opdrachtnemer	Doel	Middelen	Begrotingspost
Opmaak adviesplan ter inschakeling van jongeren in het arbeidsproces doelstelling IV ESF	eindrapport 30.04.1989	Centrum voor Arbeidsrecht V.U.B.	— sociaal economische analyse jeugdwerkloosheid — arbeidsmarktverwachtingen opname jongeren — analyse en evaluatie instrumentarium — beleidsopties	900.000 frank waarvan 2/3 ge- subsidieerd door ESF	12.21.03 (1989)
Financiering Studiecommissie MARIS	2 fases : 1 ^o fase : vanaf 1/5/89 2 ^o fase : vanaf 2e helft 1990	SERV	permanente studie van vraag en aanbod op de arbeids- markt in de bouwsector in Vlaanderen — beleidsadviezen	2.500.000 frank	12.21.03 (1989)
Onderzoek ESF-project Confectieopleiding Styling & Design	01.09.1989 tot 31.08.1990	HIVA	evaluatieproject	960.000 frank	12.21.03 (1989)
Samenwerking en coördinatie componenten Beroepsopleiding in Vlaanderen	1.06.1990 einddatum 1 ^o fase	European Centre for Work and Society	Optimalisering coördinatie van beroepsopleidingsbeleid ont- wikkeling van project methodo- logie = 1 ^o fase	2.500.000 frank	12.21.03 (1989)
Geprivatiseerde arbeids- bemiddeling	eindrapport 30.06.1990	ORPSY BVBA Prof. Dr. Coetsier Prof. Dr. Lievens	— inventarisatie geprivatiseerde arbeidsbemiddelingstechnieken — te waarborgen rechten en plichten — deontologie — beleidsadvies structurering werkgebied + eventuele regulering	1.451.000 frank	12.21.03 (1989)
Geprivatiseerde arbeids- bemiddeling	eindrapport 1.10.1990	Centrum voor Arbeidsrecht	*juridische analyse private arbeidsbemiddelingstechnieken — regulering — bevoegdheid — rechten en plichten van partijen * rechtsvergelijking	* 1.250.000 frank	12.21.03 (1989)
Arbeidsmarktpositie van de armoedepopulatie	eindrapport 15.12.1990	ISECO	kwantitatieve & kwalitatieve beschrijving arbeidsmarktpositie van de armoedepopulatie onderzoek oorzaken onbemiddelbaarheid middelen om bemiddelbaarheid te verhogen	2.000.000 frank	12.21.03 (1989)
Weer-werk-actie	permanente begeleiding contract 19.09.1989 — 19.09.1990	HIVA ISECO RIAT	experimentele fase begeleiden en evalueren, met het oog op de bijsturing i.p.v. uitbreiding van de actie	2.500.000 frank 5.000.000 frank 2.500.000 frank	60.01.03 (1989)

Vraag nr. 16
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht er op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit onstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er geen enkel instelling of vereniging, die tot de bevoegdheidssfeer van mijn departement behoort, wordt gesubsidieerd via het parallel financieringscircuit zoals door hem aangegeven.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 130
van 20 december 1989
van de heer J. CUYVERS

Klei- en afmageringszandwinning te Zingem — Vergunning

De gemeente Zingem verleende een tijdelijke vergunning voor 12 maanden, te beginnen op 1 september 1987 aan een steenbakkerij aan de Weistraat voor het winnen van klei- en afmageringszand. Zonder dat de firma over een exploitatievergunning beschikte, is ze met de werken begonnen. Op het gewestplan wordt het terrein aangeduid als „landschappelijk waardevol gebied”. De aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het Gewestplan-Oudenaarde vermelden als enig artikel met betrekking tot deze gebieden : „De agrarische gebieden met landschappelijke waarde, die op de kaart welke de bestemmingsgebieden omschrijft, overdrukt zijn met de letters V of B, hebben de bestemming van vallei- of brongebieden waarin slechts agrarische werken en handelingen mogen worden uitgevoerd die het specifiek natuurlijk milieu van planten en dieren en de landschappelijke waarde niet schaden.”

Graag verneem ik of de betrokken ontginning in de Scheldemeersen te Zingem door de diensten van de geachte Minister aan de firma werd vergund, ondanks het feit dat de terreinen op het gewestplan als waardevolle valleigebieden staan aangeduid.

Welke nabestemming is voorzien ?

Welke straffen staan op dergelijke overtredingen van het gewestplan ?

Antwoord

Voor het antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar de Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, die bevoegd is voor de natuurlijke rijkdommen en naar de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, die bevoegd is inzake de gewestplannen.

Vraag nr. 135
van 27 december 1989
van de heer G. BEERDEN

Beheersovereenkomsten natuurbeheer — Stand van zaken

Inzake het systeem van de beheersovereenkomsten met betrekking tot natuurbeheer, zou ik de geachte Minister dank weten mocht hij me antwoord verstrekken op de volgende vragen.

1. Hoeveel contracten werden reeds gesloten, per provincie ?
2. Over hoeveel hectare gaat het, eveneens per provincie ?
3. Over hoeveel hectare gaat het per zone (zie de gewestplannen) ?
4. Voor hoeveel werd bijgedragen door respectievelijk de Vlaamse Gemeenschap en de gemeenten ?
5. Hoeveel middelen van de Vlaamse Gemeenschap zijn ter zake voorzien voor 1989 en 1990 ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat een systeem van beheersovereenkomsten met betrekking tot het natuurbeheer in landbouwgebieden in het Vlaamse Gewest nog niet werd ingevoerd.

Ter voorbereiding van de eventuele invoering van dergelijk systeem, naar analogie van wat in sommige buurlanden gebeurt, heb ik de bevoegde administratieve dienst opdracht gegeven een proefproject te starten in de provincie Limburg.

Tevens heb ik twee onderzoeksovereenkomsten gesloten met een universiteit om de juridische vorm en inhoud en de juridische gevolgen van dergelijke overeenkomsten en van de eventueel daarmee gepaard gaande erfdiensbaarheden te bestuderen.

In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap werden geen specifieke kredieten voor het sluiten van dergelijke beheersovereenkomst ingeschreven.

Het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur, opgenomen in artikel 73 van het decreet van 20 december 1989, houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990, kan echter ter zake worden aangewend wanneer in het begrotingsjaar 1990 dergelijke overeenkomsten zouden worden gesloten.

Vraag nr. 141
van 9 januari 1990
van de heer M. DESUTTER

Muskusratbestrijding — Gemeentelijke maatregelen

De afdeling muskusratbestrijding werd overgedragen van het Ministerie van Landbouw naar de Vlaamse Executieve.

De toename van de populatie muskusratten heeft alarmerende vormen aangenomen. De aangifte van muskusratten wordt door de Burgemeester medegedeeld aan de betrokken dienst.

Meent de geachte Minister niet dat het meer aangewezen zou zijn dat de gemeenten zelf instaan voor de muskusratbestrijding en de betrokken dienst toezicht houdt en hulp onder vorm van raadgeving, adviezen enzovoort houdt ?

Antwoord

Ik heb de eer de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat het koninklijk besluit van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en voor plantaardige produkten schadelijke organismen, via zijn artikel 4 niet alleen voorziet dat de aangifte van de aanwezigheid van schadelijke organismen bij de Burgemeester gebeurt en dat deze laatste onverwijld de betrokken dienst in kennis stelt, maar dat het krachtens zijn artikel 5 de gemeenten als verantwoordelijken ook de opdracht geeft om de geciteerde organismen, in dit geval de muskusratten, op de onbevaarbare waterlopen van de derde categorie en op al hun andere terreinen te bestrijden.

Daarnaast wens ik er het geachte lid tevens aan te herinneren dat de bestrijding van de muskusrat een biologisch probleem is zodat het niet op gemeentelijk vlak, maar op een grotere schaal dient georganiseerd te worden.

Ik ben dan ook van oordeel dat deze organisatie dient te vertrekken vanuit een coördinatie op provinciaal niveau, met name via de Provinciale Coördinatiecommissie voor de Waterhuishouding en dat daarbij een optimale harmonisering dient tot stand gebracht van de inspanningen geleverd door het Ministerie van Openbare Werken (thans ook Vlaamse Gewest) op de bevaarbare waterlopen en op de kanalen, door de dienst Landbouwstructuren van de Algemene Technische Diensten op de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie, door dezelfde dienst via de onlangs overgehevelde muskusrattenvangers, door de provincie, door de gemeenten en door de polders en de wateringen. Dit belet echter geenszins dat de voornoemde muskusrattenvangers advies kunnen verstrekken aan het personeel dat door gemeenten, polders en wateringen voor de bestrijding van de muskusratten ingezet wordt.

Vraag nr. 150
van 12 januari 1990
van de heer A. DE BEUL

Muskusrattenplaag — Bestrijdingsmaatregelen

Op talrijke plaatsen in Vlaanderen worden dijken en

oevers ondermijnd door een alsmaar toenemend aantal muskusratten. Ook de oeverplanten en onderwaterflora lijden daarvan.

De bestaande bestrijding van deze plaag lijkt ondoeltreffend te zijn georganiseerd.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om daaraan verbeteringen aan te brengen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de bestrijding van de muskusratten inderdaad enigszins verstoord werd ingevolge de overheveling van een aantal muskusrattenvangers van het Ministerie van Landbouw naar het Vlaamse Gewest.

Ondertussen heb ik evenwel reeds het nodige gedaan om de organisatie van deze bestrijding terug op peil te brengen. In een eerste stap hiertoe werden de muskusrattenvangers ondergebracht bij de dienst Landbouwstructuren van de Algemene Technische Diensten. Dit bracht met zich mee dat de coördinatie met de reeds door deze dienst georganiseerde muskusratbestrijding op de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie ten zeerste bevorderd werd.

Tevens heb ik de heren Provinciegouverneurs verzocht om de bestrijding in hun respectieve provincies nog verder te coördineren via de Provinciale Coördinatiecommissie voor de Waterhuishouding. Aldus kan een optimale harmonisering tot stand gebracht worden van de inspanningen geleverd door het Ministerie van Openbare Werken (thans ook Vlaamse Gewest) op de bevaarbare waterlopen en op de kanalen, door de dienst Landbouwstructuren van de Algemene Technische Diensten op de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie, door dezelfde dienst via de onlangs overgehevelde muskusrattenvangers, door de provincies, door de gemeenten en door de polders en de wateringen.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 26
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjaarplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen.

Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ?

Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan gependend worden.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

H. WECKX GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 10
van 28 december 1989
van mevrouw O. LEFEBER

Gedroogde vijgen — Controle en invoer

In de Duitse Bondsrepubliek werden de verbruikers gewaarschuwd voor consumptie van gedroogde vijgen. Er werd vastgesteld dat ingevoerde gedroogde vijgen een gifschimmel dragen. Dit gif is schadelijk voor de gezondheid van de verbruikers. Het gif zou leverziekten veroorzaken en zelfs kankerwekkend zijn.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij op de volgende vragen antwoord te willen verstrekken ?

1. Worden in ons land geïmporteerde gedroogde vijgen onderzocht op de aanwezigheid van gifschimmels ?
2. Wie voert deze onderzoeken uit en wat zijn de resultaten ervan voor de jaren 1988 en 1989 per 1 december 1989 ?
3. Welke landen leveren gedroogde vijgen aan ons land ?
4. Wat is het aantal kilogram gedroogde vijgen dat in de jaren 1988 en 1989 werd ingevoerd (per 1 december 1989) ?
5. Wie bepaalt de uiterste verbruiksdatum van gedroogde vijgen en wat is de verbruikstermijn ervan ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat deze problematiek niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

D. COENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 50
van 11 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

Faciliteitengemeenten — Werking Franstalige scholen

In de zes faciliteitsgemeenten rond Brussel vallen Franstalige scholen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Kan de geachte Minister mij ter zake meedelen :

1. welke uitrustings- en werkingskosten toegekend worden per leerling en per net ;
2. of de Franse Gemeenschap deze scholen financieel steunt en zo ja, op welke manier ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de volledige toelage voor werkings- en uitrustingskosten voor het schooljaar 1988-1989, 7.342,83 frank bedraagt per leerling van het basisonderwijs en 5.555,69 frank per leerling van het kleuteronderwijs en dit zowel voor het gesubsidieerd officieel als voor het gesubsidieerd vrij onderwijs.

In de betrokken gemeenten zijn geen Franstalige gemeenschapsscholen.

Ik ben er niet van op de hoogte of de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten enige toelage ontvangen van de Franse Gemeenschap.

Ik zie niet in hoe het zou kunnen, gezien de Franse Gemeenschap krachtens artikel 59 bis, § 2, 2° van de Grondwet niet bevoegd is in het Nederlands taalgebied.

Vraag nr. 64
van 19 januari 1990
van de heer G. ANNEMANS

Ambtsjubileum van de Koning — Rol Vlaamse Executieve

Men verneemt via de pers dat de Executieve, onder meer ook de Minister van Onderwijs, van zins zou zijn zich aan de arbeid te zetten voor de viering van het 40-jarig ambtsjubileum van de Koning. Zo zou onder meer ook een hoogtepunt gecreëerd worden op 21 juli eerstkomend. Nochtans zijn velen de mening toegedaan dat de Executieve zich niet om de Belgische doch eerder om de Vlaamse feestdag dient te bekommeren.

Graag vernam ik van de geachte Minister waarom men dan toch heeft geopteerd voor een bijzondere viering op 21 juli ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

De viering van de zestigste verjaardag van ZM de Koning en van zijn 40-jarig ambtsjubileum worden op diverse niveaus voorbereid.

In de kalender van de nationale manifestatie is inderdaad 21 juli 1991 als een finaal hoogtepunt ingeschreven. De verantwoordelijkheid voor de keuze van de datum berust uitsluitend bij het nationaal Comité, dat het geheel van de feestelijkheden coördineert.

De Vlaamse Gemeenschap voert volkomen eigenstandig een eigen programma uit dat gecentreerd is op de zgn. „Boodschap van de Jeugd”. Er loopt parallel, maar onafhankelijk van onze Gemeenschap, een gelijkwaardig project in de andere Gemeenschappen. De jongeren uit de 3 Gemeenschappen van ons land zullen uiteindelijk hun boodschap aan de Koning overhandigen op 21 juli 1991, datum ook van de nationale feestdag. Zo wordt meteen een brug geslagen tussen de initiatieven die in de Gemeenschappen lopen en het nationaal feestprogramma.

**L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT**

**Vraag nr. 25
van 12 januari 1990
van de heer A. DE BEUL**

Schepenen en Raadsleden — Vergoeding

In de „Nieuwsbrief” van december 1989, publikatie van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten, verscheen een welsprekend lijstje over de vergoedingen voor Schepenen en Raadsleden, in België en Nederland.

De verschillen zijn o.i. onverantwoord groot.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister, voor wat Vlaanderen betreft, om deze vergoedingen geleidelijk op een met Nederland vergelijkbaar niveau te brengen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Eenzijds betreft de vergoeding van de Burgemeesters, Schepenen en Raadsleden een nationale materie waarover de heer Minister van Binnenlandse Zaken bevoegd is.

Anderzijds ben ik van oordeel dat een vermindering van het aantal Schepenambten, maar een verhoging van hun wedde de kwaliteit van de gemeentelijke politieke mandatarissen ten goede zou komen.

Momenteel wordt in overleg met de bevoegde nationa-

le Minister en de betrokken Gewestministers een ontwerp-tekst opgesteld die de ganse problematiek ter bespreking stelt.

**Vraag nr. 31
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS**

Nationale Loterij — Parallel subsidiëringscircuit

Het Rekenhof heeft de aandacht er op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat tot mijn bevoegdheidssfeer geen instellingen of verenigingen behoren die genieten van subsidiëring door de Nationale Loterij.

**J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER**

**Vraag nr. 24
van 30 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Nieuw traject van rijksweg 17 — Stand van zaken

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoever zijn de onderhandelingen reeds gevorderd tussen de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewestexecutieve over de heraanleg (omleiding) van de rijksweg 17 Riemst-Visé ?
2. Wat is het standpunt van de Vlaamse Executieve in deze materie ? Uit persberichten blijkt dat voor het nieuwe traject ook op Limburgs grondgebied een aantal huizen in de deelgemeente Zichem-Zussen-Bolder van Riemst zouden dienen te verdwijnen.
3. Werd er al overeenstemming bereikt over het preciese traject ? Zo ja, hoe ziet dit eruit ?
4. In hoeverre werd een omleidingsweg overwogen, geheel op Luiks grondgebied, lopende tot aan de provinciegrens ?

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Tussen de Vlaamse Executieve en de Waalse Executieve zijn er tot op heden geen onderhandelingen in verband met de heraanleg van de N17 Riemst-Visé.
2. De Vlaamse Executieve heeft tot op heden geen standpunt ingenomen.
3. Deze vraag is zonder voorwerp, gezien het antwoord op vraag 1.
4. Deze vraag behoort tot de bevoegdheid van het Waalse gewest.

Vraag nr. 36
van 8 december 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Industrieterrein Overhaem te Tongeren — Nieuwe verbindingsweg met de E 313

In de pers zijn berichten verschenen over de aanleg van een nieuwe verbindingsweg tussen het Tongerse industrieterrein Overhaem en de autosnelweg E 313 Antwerpen-Luik. Het Tongerse stadsbestuur stelt in een mededeling : „Met het Bestuur der Wegen werd overeengekomen het industrieterrein Overhaem te ontsluiten, richting autosnelweg E 313 middels een nieuwe invalsweg”. De betrokken inwoners van Tongeren zijn minder enthousiast en hebben hun ongerustheid over dit project al laten blijken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Kan de mededeling van het Tongerse stadsbestuur bevestigd worden ?
2. Werden hiertoe al tellingen verricht betreffende het herkomst- en bestemmingsverkeer tussen bijvoorbeeld Maastrichtersteenweg en Luikersteenweg in Tongeren ?
3. Hoe staat de Minister tegenover deze nieuw aan te leggen weg ?

Aanvullend antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In 1978 werd in Tongeren een uitgebreid verkeersonderzoek gehouden van het type 1 herkomst - bestemming met als doel het te verwachten verkeer te bepalen op de destijds geplande omleggingwegen. Besluit van dit onderzoek was dat de verkeersinfrastructuur te Tongeren diende te worden afgestemd op het indringingsverkeer. In aansluiting met dit onderzoek werd een zuidoostelijke indringingsweg ontworpen tussen de Maastrichtersteenweg (N79) in de „Moerepoort”. Deze wijzigingen maken voorwerp uit van een procedure tot gewestplanwijziging waarvoor ik het geachte lid verwijs naar de bevoegdheid van mijn Collega, de heer Minister Waltiel.

Deze indringingsweg wordt voorzien ter vervanging van het tracé voorzien op het huidige gewestplan en aldaar gelegen in de vallei van de Jeker. Op deze indringingsweg is een aansluiting voorzien van de Me-

remweg die een verbinding vormt met het industrieterrein Overhaem.

Uit het verkeersonderzoek kan het te verwachten verkeer op de indringingsweg worden afgeleid nl.

- gemiddeld dagelijks verkeer (16 u) in 1978 : 3.775 voertuigen.
- gemiddeld dagelijks verkeer bij verzadiging van het voertuigenpark : 6.172 voertuigen.

Ik sta positief tegenover deze gewijzigde verkeersontsluiting.

Vraag nr. 44
van 19 december 1989
van de heer M. SCHOETERS

Havenweg — Aansluiting op het Nederlandse wegennet

De bouw van de Liefkenshoektunnel en de aansluitende wegen zal voor het verkeer in Vlaanderen en vooral in de Antwerpse regio een merkbare verbetering zijn.

Nieuwe verkeersinfrastructuur betekent dat de verkeersdruk op het gebied zal toenemen. Op de Antwerpse rechteroever bestaat de noodzaak om een passende aansluiting naar Nederland te bouwen.

Deze kan worden gerealiseerd via de zogenaamde Havenweg. Om de extra verkeersdruk in dat gebied te vermijden bij het openstellen van de Liefkenshoektunnel, is het volgens mij noodzakelijk om tegen dat ogenblik de Havenweg eveneens open te stellen.

Vandaar dat ik de geachte Minister de volgende vragen wil stellen.

1. Op welke wijze zal de Liefkenshoektunnel op het Nederlandse wegennet aansluiten ?
2. Wanneer zal de Havenweg voltooid zijn ? Wat is de programmering van deze werken ?
3. Wordt ernaar gestreefd om de Havenweg samen met de Liefkenshoektunnel open te stellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik akkoord ga met zijn standpunt dat er een noodzaak bestaat om een passende aansluiting naar Nederland te bouwen.

Om deze aansluiting te verwezenlijken zal de Liefkenshoektunnel verbonden worden met het Nederlandse wegennet langs de Nieuwe Havenweg.

Voor de uitvoering van de laatste fase van de werken voor het aanleggen van deze weg is op de begroting 1990 in 200 MF voorzien.

Vraag nr. 46
van 19 december 1989
van de heer R. VAN HOOLAND

Baggerspecie — Stortplaatsen

Specie uit de Leie (A) en uit het Afleidingskanaal (B)

blijkt problemen te scheppen. Geschikte stortplaatsen zijn moeilijk te vinden en kosten relatief veel.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernemen ?

Wat zijn samenstelling en kwaliteit van de baggerspecieën A en B ? Is wandbescherming nodig indien inert of niet-toxisch materiaal onder water gestort wordt ? Is aquatische of onderwaterberging van slib of niet-toxisch materiaal de meest aanbevolen oplossing (Greenpeace in buitenland) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het als Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer onder meer mijn opdracht is er zorg voor te dragen dat het scheepvaartverkeer op de bevaarbare waterlopen en dus ook op de Leie en het Afleidingskanaal der Leie steeds is verzekerd. Daarbij is het noodzakelijk dat de nodige diepgang aanwezig is, hetgeen vereist dat geregeld wordt gebaggerd. Om deze werken te kunnen uitvoeren moeten mijn diensten beschikken over de nodige vergunde stortplaatsen. Het uitreiken van deze vergunningen met aanduiding van de voorwaarden is de taak van andere bevoegde instanties (AROL — OVAM). Wat ook het kwalitatieve aspect van de baggerspecie betreft is het voornamelijk OVAM die samen met mijn uitvoeringsdiensten het onderzoek voert en ten aanzien daarvan de voorwaarden oplegt waaronder de specie kan geborgen worden.

Vraag nr. 49 van 27 december 1987 van de heer G. CARDOEN

Wegenbeleid — Overleg lokale en provinciale diensten

Tijdens de jongste bespreking van de begroting van Openbare Werken en Verkeer, heb ik aangedrongen opdat ten minste een maal per jaar, overleg zou worden gepleegd tussen de lokale beleidsverantwoordelijken en de Directies van de Provinciale Wegendiensten.

Aangezien ik geen antwoord heb gekregen, maar de gevoeligheden op dat vlak van de geachte Minister ken, wil ik mijn vraag schriftelijk opnieuw stellen.

Gaat de Minister akkoord met de stelling dat een overleg zoals boven vermeld dient tot stand te worden gebracht ?

Is het juist dat dit overleg in de Provincie Limburg gebeurt en positieve resultaten oplevert ? Waarom kan dat niet in Vlaams Brabant ?

Antwoord

In mijn beleidsnota „Van productie naar kwaliteit — Mobiliteit in de jaren 90” werd duidelijk gesteld dat de betrokkenheid van de gemeentebesturen zeer belangrijk is.

Zoals ongetwijfeld bekend is worden de gemeentebesturen zeer direct betrokken bij de opzet, planning en uitvoering van werken door mijn departement op hun grondgebied.

Bovendien worden de gemeentebesturen op hun grondgebied in verband met gevaarlijk kruispunten betrokken in de Commissie Ongevallen Verkeer (COV).

Gemeentebesturen nodigen bovendien regelmatig de Provinciale Directies van het Bestuur der Wegen uit om te overleggen over de gemeentelijke problemen in relatie tot gewestwegen.

Om tot werkbare overlegstructuren te komen is overleg met de Vlaamse afdeling van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten het meest aangewezen.

Bovendien zal een uitgebreide bevraging van de Vlaamse gemeentebesturen ons meer inzicht verschaffen in de vragen, problemen en verwachtingen van deze gemeentebesturen.

Wat de concrete vraag betreft in verband met het overleg in de Provincie Limburg, verwijst het geachte lid heel waarschijnlijk naar een studiedag georganiseerd door het Provinciebestuur van Limburg.

Op 9 mei 1989 werd voor alle gemeentebesturen een studiedag georganiseerd met als thema „Gemeenten en overheidsopdrachten”.

Vraag nr. 52 van 27 december 1989 van de heer A. DENYS

Tweebruggenlaan te Deinze — Afsluiten doorsteek Machelenstraat

Op 8 november jl. werd door het Ministerie van Openbare Werken en Verkeerswezen de doorsteek op de Tweebruggenlaan ter hoogte van de Machelenstraat te Deinze afgesloten.

Hierdoor is een nieuwe, gevaarlijke verkeerssituatie ontstaan : het verkeer wordt nu immers verplicht via de Molenstraat de Kortrijksesteenweg te bereiken en vandaar de weg te vervolgen naar de Tweebruggenlaan.

Vooraf voor de zwakkere weggebruikers is het kruispunt van de Molenstraat met de Kortrijksesteenweg een gevaarlijk kruispunt.

Daarom had ik graag van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Werd het stadsbestuur van Deinze vooraf geraadpleegd over de wijziging ?
2. Geldt voor deze nieuwe situatie een bepaalde proefperiode ? Zo ja, hoelang duurt ze ?
3. Hoeveel ongevallen, doden, zwaar- of lichtgewonden vielen te betreuren op het kruispunt van de Kortrijksesteenweg met de Molenstraat te Deinze ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Het stadsbestuur van Deinze werd vooraf geraadpleegd nopens deze wijziging.
2. Deze aangelegenheid wordt terug onderzocht door de Commissie Ongevallen in het Verkeer en dit overleg dient afgewacht te worden om een gebeurlijke proefperiode te voorzien.
3. De inlichtingen nopens de ongevallen worden ingewonnen.

Vraag nr. 54
van 28 december 1989
van de heer J. ANSOMS

Brasschaatsebaan te Schilde — Stand van verkeersveiligheidsdossier

Door de bewoners van de Brasschaatsebaan te Schilde wordt reeds geruime tijd actie gevoerd voor meer veiligheid in hun straat, in eerste instantie door het bekomen van een snelheidsbeperking en een inhaalverbod en in een verder stadium, de aanleg van fietspaden.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Hoever staat het met onteigeningsdossier dat de uiteindelijke aanleg van het fietspad moet toelaten ? Voor wanneer voorziet de Minister de aanleg van dit fietspad ?
2. Welke stappen werden reeds ondernomen, teneinde een snelheidsbeperking en een inhaalverbod in te voeren in deze straat ? Mogen deze aanpassingen verwacht worden en zo ja, wanneer ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

1. Het grondplan en het plan van het typedwarsprofiel zijn klaar, de voor het opstellen van het onteigeningsplan nodige opmetingen zijn in uitvoering. De goedkeuring van dit onteigeningsplan en de vastlegging van de voor de onteigeningen nodige kredieten zijn ten vroegste mogelijk in 1991.

Gezien het grote aantal te verwezenlijken onteigeningen is uitvoering van de werken ten vroegste mogelijk in 1993.

2. In de bebouwde kommen van Schilde en 's Gravenwezel is de snelheid beperkt tot 60 km/u met borden F1 en F3. Elders op deze 2 strokenweg van 3 km lengte zonder bebouwing, geldt een snelheidsbeperking van 90 km/u.

Andere snelheidsbeperkingen zijn niet overwogen.

Vraag nr. 55
van 28 december 1989
van de heer M. DESUTTER

Gehandicapentarief — Grensoverschrijdend busvervoer

In het grensgebied ondervinden gehandicapten moeilijkheden bij het gebruik van het openbaar vervoer,

gezien de invalidenpas niet aan beide zijden van de grens wordt erkend.

In het Benelux-kader werd voor het vervoer per spoor een tariefregeling uitgewerkt ten behoeve van gehandicapten.

Voor het busvervoer naar Nederland is er evenwel geen regeling. In Nederland is geen speciaal gehandicapentarief voor het busvervoer voorzien, wat in ons land wel het geval is.

Vooraf in grensgebieden komt het veelvuldig voor dat familie aan beide zijden van de landsgrens woont.

Graag vernam ik of ter zake onderhandelingen plaatshebben met als doel gehandicapten die per bus naar de andere kant van de grens reizen dezelfde faciliteiten te verlenen als in ons land. Zo ja, welke zijn de vooruitzichten ter zake ?

Antwoord

Op dit ogenblik zijn er geen onderhandelingen met de Nederlandse vervoerbedrijven betreffende een speciaal gehandicapentarief.

Op onze lijnen die penetreren in Nederland geldt het Belgisch tarief en geeft de WIGW-kaart recht op vermindering.

Vraag nr. 81
van 17 januari 1990
van de heer J. LOONES

Regionale luchthavens — Resultaten studie

In oktober 1989 heeft de geachte Minister het Britse studie bureau Airport UK de opdracht gegeven de Vlaamse regionale luchthavens van Deurne, Oostende en Grimbergen door te lichten en beleidsvoorstellen uit te werken. Deze studie zou normaal gezien tegen half januari 1990 beëindigd zijn.

Het hoeft niet gezegd dat de regies van de regionale luchthavens met belangstelling uitkijken naar de resultaten en de beleidsvoorstellen van deze studie.

Kan de geachte Minister mij meedelen of de studie inderdaad beëindigd is ?

Hoe en wanneer zal de studie aan de regie van de Vlaamse luchthavens en aan het geïnteresseerde publiek kenbaar worden gemaakt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De doorlichtingsstudie van de Vlaamse regionale luchthavens, door de firma Airports UK, waar het geachte lid naar verwijst, is momenteel inderdaad beëindigd en wordt grondig bestudeerd.

Niettemin wil ik hierbij opmerken het nuttig gevonden te hebben een aanvullende studie te laten uitvoeren.

Dit is een ruimte-, en milieustudie die de inpasbaarheid

en randvoorwaarden van de Vlaamse luchthavens zal nagaan.

Deze opdracht werd begin januari II. toegekend aan het samenwerkingsverband van de firma's TC Team Consult en Mens en Ruimte. Deze studie zal beëindigd worden eind februari 1990. Beide studies zijn aan elkaar gekoppeld en dienen dan ook gezamenlijk bekeken te worden.

De geïntegreerde studieresultaten zullen rond het einde van de maand maart 1990 aan het publiek bekend gemaakt worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING**

Vragen nrs. 16, 13, 49, 11, 10, 121, 23, 9, 38, 18, 43 van 18 december 1989 van de heer W. LUYTEN

respectievelijk tot

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Internationale bevoegdheden — Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven

van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
 - met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
 - met het nationale niveau,
 - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?
4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

1. Op welke wijze worden de bevoegdheden uitgeoefend ?

De internationale bevoegdheden die de Gemeenschapsministers bezitten in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve, worden uitgeoefend volgens het „besluit van de Vlaamse Executieve tot bepaling van de bevoegdheden van de Leden van de Vlaamse Executieve” d.d. 22 februari 1989.

Meer bepaald wordt in artikel 3 van voormeld besluit gesteld dat de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering, bevoegd is voor de externe betrekkingen, met inbegrip van de samenwerking met de Gemeenschappen en de Gewesten.

Deze bepaling doet geen afbreuk aan wat wordt gesteld in artikel 15 van voormeld besluit. Dat houdt in dat de leden van de Vlaamse Regering, elk wat hem betreft, voor de aangelegenheden die aan hun bevoegdheid zijn toegewezen, bevoegd zijn voor de inhoudelijke aspecten van de externe betrekkingen, met inbegrip van de samenwerking met de Gemeenschappen en de Gewesten.

De wederzijdse relaties tussen de Gemeenschapsminister bevoegd voor de Externe Betrekkingen en de andere Gemeenschapsministers verlopen op basis van een protocol dat door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd op 21 december 1988.

Globaal kan worden gesteld dat, volgens de modaliteiten van dit protocol, de opdracht van de Gemeenschapsminister bevoegd voor de Externe Betrekkingen en zijn verhouding met de andere Gemeenschapsminister, analoog zijn met deze van de Minister van Buitenlandse Zaken in de nationale Regering.

Tevens vertegenwoordigt de Gemeenschapsminister bevoegd voor de Externe Betrekkingen de Vlaamse Gemeenschap in het buitenland.

2. Welke reizen naar het buitenland werden ondernomen ? Werden te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?

— De Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting :

* november 1988 : bezoek aan Zaïre : diverse contacten met Zaïrese Ministers ;

* oktober 1989 : deelname aan le Conferentie van de Regio's van Europa (München) ;

* april 1990 : de tweede Conferentie van de Regio's van Europa zal op initiatief van de Voorzitter van de Executieve worden georganiseerd te Brussel, op 24 en 25 april 1990.

— De Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie :

* nihil

— De Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting :

* jaarlijks : Cemat-vergadering (Europese Ministers bevoegd voor Ruimtelijke Ordening) ;

* periodiek : vergaderingen te Den Haag : opmaken van Benelux Globale Structuurschets ;

* oktober 1989 : Seminarie te Casablanca — „Seminarie Commissie Gezinshuisvesting” ;

* december 1989 : Rijsel — Informele Europese Ministerraad Huisvesting.

— De Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin :

* juni 1989 : Raad van Europa — Zitting over de verschillende vormen van sociale bescherming ;

* september 1989 : Nicosia — XXIe Conferentie van Europese Ministers belast met gezinsaanlegingen.

— De Gemeenschapsminister van Tewerkstelling :

* nihil.

— De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting :

* november 1989 : Polen — werkbezoek Ondertekening van protocol met Pools Ministerie van Leefmilieu ;

* december 1989 : Denemarken — Vakbeurs „DAN-MILJO '89”.

— De Gemeenschapsminister van Cultuur :

* diverse informele vergaderingen van de EG-Ministers van cultuur ;

* Ministerconferenties in het kader van de UNESCO en de Raad van Europa ;

* Interparlementaire Commissie in het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie.

— De Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden :

* november 1989 : EG-Raad van Ministers van Volksgezondheid ;

* december 1989 : Raad van Europa — Zitting over de verschillende vormen van sociale bescherming.

— De Gemeenschapsminister van Onderwijs :

* april 1989 : Nairobi — in kader samenwerking VVOB-Kenia ;

* Interparlementaire Commissie in het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie.

— De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt :

* deelname aan Ministeriële Conferentie voor Lokale en Regionale besturen (Raad van Europa)

Een overeenkomst Regering-Executieven voorziet in een beurtrol voor de Gewesten.

— De Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer :

* april 1989 : bezoek aan Grenoble/Basel ;

* mei 1989 : bezoek aan Catalonië — contact met de Minister-president van Catalonië ;

* oktober 1989 : bezoek aan Basel — problematiek openbaar vervoer.

3. Hoe gebeurt de coördinatie van de bevoegdheden ?

a) Coördinatie binnen de Vlaamse Executieve. Hier kan worden verwezen naar het „besluit van de Vlaamse Executieve tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve”, en het protocol inzake de wederzijdse relaties tussen de Gemeenschapsminister bevoegd voor de Externe Betrekkingen en zijn Collega's, die sub 1. werden behandeld.

De beslissingen van de Vlaamse Executieve die aangelegenheden inzake externe betrekkingen betreffen, worden voorbereid via het Ministerieel Comité voor Externe Betrekkingen, dat wordt voorgezeten door de Voorzitter van de Executieve en waar tevens deel van uitmaken de Vice-Voorzitter van de Executieve en de Gemeenschapsministers van Cultuur, van Onderwijs en van Openbare Werken en Verkeer.

Het Commissariaat-generaal voor de Internationale Samenwerking is het administratief instrument dat instaat voor de uitvoering van het Vlaams buitenlands beleid. Deze instelling heeft op het vlak van de Externe Betrekkingen een coördinerende, organisatorische, logistieke en begeleidende opdracht in alle materies die behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

b) Coördinatie met het nationaal niveau

Op ambtelijk vlak worden er door het Ministerie van Buitenlandse Zaken coördinatievergaderingen georganiseerd, met vertegenwoordiging van Gemeenschappen en Gewesten, telkens wan-

neer er op multilateraal niveau aangelegenheden worden besproken die al dan niet volledig tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen en/of Gewesten behoren.

Op ministerieel niveau vindt de coördinatie plaats binnen de Interministeriële Conferentie voor Buitenlandse Betrekkingen. Op deze Interministeriële Conferentie is de Vlaamse Executieve vertegenwoordigd door de Voorzitter en de Vice-Voorzitter.

Aangelegenheden inzake Buitenlandse Zaken kunnen en worden af en toe ook besproken op het Overlegcomité Regering-Executieven.

- c) Coördinatie met de andere Gemeenschappen en het Waalse Gewest.

Deze geschiedt momenteel nog op de ad hoc-basis. Besprekingen zijn gaande inzake het afsluiten van een globale Gedragscode tussen de drie Gemeenschappen. In deze Gedragscode zullen alle modaliteiten worden bepaald inzake de voorbereiding van beslissingen die externe aangelegenheden betreffen. Tevens zal de Gedragscode een aantal regels stellen inzake de vertegenwoordiging van Gemeenschappen in internationale en multilaterale organisaties. Deze Gedragscode voor de Gemeenschappen zal de aanzet vormen voor het afsluiten van een gelijkaardige Gedragscode tussen de Gewesten.

4. Onderscheid bilaterale of multilaterale activiteiten

Cfr. de sub 1, 2 en 3 aangehaalde gegevens.

L. WALTNIEL GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 49 van 18 december 1989 van de heer W. LUYTEN

Internationale bevoegdheden — Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
 - met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
 - met het nationale niveau,
 - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?

4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 54 van 21 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Vetsmelterij en beendermaaldertij in Rillaar — Verlenging vergunning

De exploitatievergunning nr. 12/52643/43243, verleend door de Bestendige Deputatie van Brabant op 28 maart 1985 aan de vetsmelterij en beendermaaldertij Baert-Verlée in Rillaar (fusiegemeente Aarschot) had tot doel de betrokken firma, gelet op de onverenigbaarheid van de inrichting met de planologische voorschriften, een termijn toe te kennen om haar activiteiten te verplaatsen. De vergunning werd toegestaan voor een termijn die zou verstrijken op 24 november 1988, hetzij 10 jaar na de inwerkingtreding van het Gewestplan Aarschot-Diest (Belgisch Staatsblad van 14 november 1978).

In een brief van 18 juli 1988 bevestigde de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid aan Senator André Schellens dat de vergunning verleend werd „ten einde de exploitant de gelegenheid te geven zijn inrichting te herlokalisieren” en dat derhalve „de activiteiten vanaf 24 november 1988 moeten worden stopgezet (tenzij door de Bestendige Deputatie een nieuwe vergunning zou worden verleend)“. Wat dit laatste betreft, is er een duidelijke uitspraak van de Raad van State dat gelijk welke beslissing tot verlenging van een vergunning tot langer dan 10 jaar na het in werking treden van het gewestplan onwettig is (arrest nr. 27.456 d.d. 22 januari 1987 in de zaak nr. A 28/387/VII-4443-Coene). Trouwens, op de aanvraag van het bedrijf van 25 juli 1988 tot verlening van de vergunning, was er een negatief advies in oktober 1988 vanwege het Aarschotse Schepencollege en een eveneens negatieve beslissing door de Bestendige Deputatie van Brabant op 26 oktober 1989.

Toch blijft dit bedrijf, na 12 jaar permanent de bepalingen van de exploitatievergunning overtreden te hebben, blijkbaar zonder problemen verder werken, zelfs zonder enige vergunning ! Het is begrijpelijk dat de verbittering onder de omwonenden, na de intimidaties en de uitdagende verklaringen van het bedrijf in de pers, enorm groot is. Zelfs op een gemeenteraadszitting in juli j.l. verklaarde de Burgemeester van Tielt-Winge dat er wel langs alle kanten bij de hogere overheid aangedrongen wordt op maatregelen, maar dat er niets gebeurt. Hij begrijpt het allemaal niet, alleen de boosheid van de buurt kan hij begrijpen, want de stank is inderdaad ondraaglijk..

Zelf begrijp ik ook één en ander niet meer, buiten de woede en de verbittering van de burgers die zich vragen stellen over het waarom van het falende overheidsop-treden. Onderhavige schriftelijke vraag is mijn derde over hetzelfde onderwerp. Hopelijk is het de laatste die ik ter zake aan de geachte Gemeenschapsminister moet stellen.

Heeft het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening ter zake een advies uitgebracht en zo ja, welk was dit advies en wat is er met dit advies gebeurd? Moeten deze adviezen binnen een bepaalde termijn worden openbaar gemaakt of niet?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu de activiteiten van het bedrijf heeft doen stilleggen op 3 november 1989. Sinds die datum wordt er ter plaatse geen enkele activiteit meer uitgeoefend. Het bedrijf is gesloten.

Het advies uitgebracht door het Bestuur voor Ruimtelijk Ordening is opgenomen in de overwegingen van het besluit van 26 oktober 1989 van de Bestendige Deputatie tot verwerping van de aanvraag van het bedrijf.

Deze beslissing werd overeenkomstig artikel 12 van het besluit van de Regent van 11 januari 1945 aangeplakt

Vraag nr. 55 van 21 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Evenementenhal te Kessel-Lo — Vestiging

Op maandag 11 december 1989 keurde de Gemeenteraad van Leuven de oprichting van een exploitatie-maatschappij die de evenementenhal langs de Eénmei-laan in de deelgemeente Kessel-Lo moet exploiteren, goed.

Die evenementenhal blijft voor heel wat beroering en protest zorgen bij de betrokken bevolking. Getuige hiervan zijn ook de reeds gedane tussenkomsten van collega's bij de bevoegde Gemeenschapsministers. Door de Leuvense Burgemeester wordt dit protest afgedaan als een egoïstische reactie van mensen die tegen de evenementenhal zijn omdat ze zo hun „privé-achter-tuin” (en hiermee wordt het Provinciaal Domein bedoeld waarin de bouw van de evenementenhal gepland wordt) verliezen. Met een dergelijk manier van redeneren kan men zonder meer elke groene of open ruimte in de stad (die uiteraard in de eerste plaats ten goede komt aan de omwonenden) vol bouwen. Men kan zich trouwens met meer recht afvragen waarom een privé-vennootschap (die de evenementenhal zal exploiteren) moet profiteren van faciliteiten (erfpachtovereenkomst met de provincie Brabant, overheidsgeld, inbreuken op het gewestplan, ontheffing van de MER-plicht, . . .) verleend door openbare instanties?

De hal zal hoe dan ook een duidelijk commercieel karakter moeten hebben om de exploitatie zo rendabel mogelijk te maken. Zelfs een bekende, goed beheerde

en goed bereikbare evenementenhal als die van Kortrijk is verlieslatend. Dit duidelijk commercieel karakter kan afgeleid worden uit de samenstelling van de beheerraad van de privé-vennootschap die zal moeten instaan voor de exploitatie van de evenementenhal. Het gewestplan laat enkel recreatieve en toeristische accommodatie toe die in verband moeten staan met de eigen aard van het Provinciaal Domein van Kessel-Lo (wandelpark, vijvers, . . .). Commerciële activiteiten kunnen op voorwaarde dat de recreatieve en/of toeristische functie hoofdzakelijk blijft. Dit kan echt niet gezegd worden van de bouwsels die men voorziet.

Wat die evenementenhal aan lawaai en verkeershinder moge betekenen kan men afleiden uit wat de Voorzitter van het Handelaarsverbond, de heer Dany de Meirsman, schreef naar aanleiding van de 43e Handelsbeurs van Leuven, die 101.249 bezoekers lokte tussen 26 augustus en 4 september 1989: „Het mierennest van de opbouw, waarbij toch wel 750 personen tegelijkertijd betrokken zijn, het aan- en afrijden van de honderden wagens, camions en camionnetten moet men erbij nemen, want het is geen sinecure om in tien dagen tijd een winkelcentrum van 280 verschillende handelszaken in te richten en te bevoorraden met alles erop en eraan”. Dezelfde mierennestsfeer zal ook wel tijdens en na de Handelsbeurs, bij de afbraak en opruiming van de standen te vinden zijn.

De geplande evenementenhal ligt qua bereikbaarheid veel slechter dan bijvoorbeeld de evenementenhal van Artois, die nu gebruikt werd voor de Handelsbeurs. Een viertal factoren zullen daarom het autogebruik in belangrijke mate stimuleren. Er is de nabijheid van de A2-autosnelweg; de grote afstand (meer dan 1 km) vanaf het station van Leuven (wat veel groter is dan de kritische 400 m loopafstand); er is geen openbaar vervoer voorhanden en de evenementenhal zal hoofdzakelijk een regionale of zelfs nationale functie krijgen. Men kan dan gerust stellen dat 70 tot 80 ten honderd van de bezoekers met privé-automotievoer zullen komen. Uit een analyse over de verkeersaanreiking van deze hal, waarbij men is uitgegaan van 65 ten honderd voor wat betreft bezoekers die met de auto komen, komt men tot een gemiddelde wagnaantreiking van meer dan 1.200 wagens per geopende dag, hetgeen ruimschoots hoger is dan de 1.000 wagens waarvan sprake in het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning. Deze analyse gebeurde op basis van de haalbaarheidsstudie, uitgevoerd door de v.z.w. IMBO, in opdracht van het Leuvense stadsbestuur.

Omwille van die slechte bereikbaarheid en van de weerslag van al dat autoverkeer op de omliggende bewoners, stelde Professor Smets (KUL), die door de stad aangesteld was om een studie te maken over de Vaartkom, de ruimte rond de Vaartkom voor als een goed alternatief voor de inplanting van de evenementenhal in Kessel-Lo. Die voorstellen zullen „bestudeerd” worden door het stadbestuur (wellicht door een andere professor of door één of ander studiebureau . . .).

Binnen het Schepencollege gaat men nu zelfs zo ver dat men luidop denkt aan de aanleg van een . . . trein-

verbinding tussen het station van Leuven en de evenementhal ! Als reden geeft men inderdaad de moeilijke bereikbaarheid van de geplande evenementhal op, maar anderzijds wordt die treinverbinding ook gezien als een mogelijke oplossing van de verkeers- en parkeerproblemen in de stad zelf. De parking wordt zo dan een permanente oplossing voor de stad ten koste van het leef- en woonmilieu van de mensen die ooit de rust en het groen van het Provinciaal Domein hebben gekozen om er hun huis te bouwen. Zij hebben geen boodschap aan de witte konijntjes die regelmatig uit de stedelijke toverhoed verschijnen en zijn verbitterd over de manier waarop met de wetgeving en het gezond verstand gesold wordt door mensen en groepen die in deze zaak vaak rechter en partij zijn.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het huidig ontwerp van evenementenhal als gebouwencomplex en met zijn uiteindelijke bedoelingen wel verenigbaar met het gewestplan ?
2. Is een verkeersstudie niet verantwoord, onder meer in het brede kader van een milieueffectrapport, waarbij ook de geplande spoorlijnverbinding moet worden bekeken ?
3. Moet er geen voorafgaande serieuze kosten-baten-analyse worden gedaan ? Moeten er buiten de financiële ook niet de sociale gevolgen worden betrokken in dit onderzoek ? Kan het dat, zoals beweerd op de Gemeenteraad, dat de stad niet moet opdraaien voor de verliezen, maar wel grotendeels de winsten zal incasseren ? Dit procédé kan interessant zijn voor andere overheden . . .
4. Welke vergunningen worden vereist voor een evenementhal en door welke instanties worden die verleend ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 21 december 1989 heb ik de eer het geachte lid de volgende inlichtingen mee te delen.

De betrokken eigendom ligt volgens het Gewestplan Leuven, vastgesteld bij KB van 7 april 1977, in een gebied voor dagrecreatie ; artikel 16 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen omvat het bedoelde planvoorschrift. Tevens ligt het terrein in een zone voor open bebouwing volgens het algemeen plan van aanleg van Kessel-Lo, goedgekeurd bij KB van 19 april 1956 en gewijzigd bij KB van 8 oktober 1965.

Gelet op de bepalingen van het arrest Steeno nr. 23.832 van 10 december 1983 van de Raad van State, primeren de voorschriften van het gewestplan. Artikel 16 van het KB van 28 december 1972 is derhalve van toepassing.

Dit planvoorschrift stelt dat dagrecreatiegebieden bestemd zijn voor recreatieve en toeristische accommodatie, bij uitsluiting van alle verblijfaccommodatie. Artikel 16 bevat geen bepalingen die zich uitspreken omtrent de wijze van uitbating en evenmin omtrent de rechtspersoon die uitbater is.

Stedebouwkundig en planologisch zijn deze gegevens ook niet relevant bij het onderzoek dat de bevoegde administratie moet uitvoeren.

De evenementenhal beschikt over een accommodatie die een ruime waaier van mogelijkheden biedt : feestzaal, concertzaal, sportzaal, handelsbeurs, tentoonstellingsruimte, cafetaria, restaurant, vergaderzalen, . . . met inbegrip van de nodige persruimten.

Derhalve bestaat er geen principiële strijdigheid met het planvoorschrift. Wat de MER-verplichting aangaat verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op vraag nr. 196 van de heer J. Cuyvers in verband met de criteria met betrekking tot het milieueffectrapport.

Een kosten-baten analyse, een sociaal onderzoek, de beheersformule van de evenementenhal vallen buiten mijn bevoegdheid. De opportuniteit hiervan moet enkel door de aanvrager en eventueel door de betrokken voogdij-overheid worden beoordeeld. Voor een dergelijk project is, binnen mijn bevoegdheidsgebied, enkel een bouwvergunning noodzakelijk. Dit sluit natuurlijk niet uit dat andere vergunningen en toelatingen noodzakelijk kunnen zijn, zoals bijvoorbeeld een exploitatievergunning .

Vraag nr. 56 van 21 december 1989 van de heer J. VAN LOOY

Gaspipeline in de Kempen — Procedure

1. In opdracht van de firma Air Liquide is een studie-bureau in de Zuiderkempen bezig een tracé uit te stippelen voor een dubbele ondergrondse pijplijn die waterstof en zuurstof vanuit Hemiksem naar het Nederlandse Geleen moet brengen. Op deze pijplijn zouden grote Kempische en Limburgse bedrijven aansluiten.

Het tracé dat de firma Air Liquide voorstel loopt niet langs de „corridors” die voor de aanleg van dergelijke pijpleidingen op het gewestplan voorzien zijn en die langs autostrades en kanalen liggen.

Sinds enige tijd zijn onderhandelaars van de firma op pad om de eigenaars van de percelen waarover de pijpleidingen straks zullen lopen, te overhalen hun handtekening onder een zogenaamde erfdienstbaarheidsovereenkomst te zetten.

Het is begrijpelijk dat deze handelwijze van de betrokken firma vragen oproept bij de landbouworganisaties en de betrokken gemeentebesturen.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

- Welke vergunningen zijn voor zulke pijpleidingen noodzakelijk ?
- Werden die reeds aangevraagd ?
- Is een milieueffectrapport hiervoor noodzakelijk ?
- In hoeverre hebben de plaatselijke bevolking, de betrokken gemeenten en provincies hier inspraak ?

- In hoeverre zijn erfdiensbaarheden die nu reeds zijn of worden aangegaan geldig als ze werden aangegaan voordat er een openbaar onderzoek afgesloten is en dus voordat de plaatselijke bevolking werd ingelicht ?
 - Hoe wordt een eenmalige forfaitaire vergoeding voor zulk een erfdiensbaarheid berekend ?
 - Waarom wordt hier afgeweken van de geplande corridors langs autostrades en kanalen ?
 - Welke Kempische en Limburgse bedrijven zouden op deze leidingen aansluiten ?
2. Hierbij aansluitend is het algemeen bekend dat in de nabije toekomst vanuit de ondergrondse gasopslagplaats te Loenhout (gemeente Wuustwezel) nieuwe aardgasleidingen zullen vertrekken, onder andere naar Limburg, ook dwars door de Kempen. Verder heb ik hier uiteraard dezelfde vragen als hierboven gesteld. Waar gaat deze leiding de Kempen doorkruisen ?

Verskillende leidingen totaal willekeurig waardevolle landbouwgebieden laten doorkruisen, lijkt mij totaal onverantwoord.

Dient hier eerst geen visie op termijn uitgewerkt te worden voordat projecten worden opgesteld ? Bestaat er zulk een visie ? Zo ja, welke ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. de Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Voor een dergelijke ondergrondse leiding is een bouwvergunning en een transporttoelating (afgegeven door het Ministerie van Economische Zaken) noodzakelijk.
2. Er werd nog geen bouwvergunning bij mijn administratie ingediend.
3. Gelet op het feit dat er nog geen bouwvergunning ingediend is, kan hierop niet worden geantwoord.
4. a) De Colleges van Burgemeester en Schepenen van elk der betrokken gemeenten worden om advies gevraagd.
b) Bij het openbaar onderzoek dat in iedere gemeente moet worden georganiseerd in het kader van de eventuele MER-procedure is er inspraak van de plaatselijke bevolking.
- 5 en 6. Deze aangelegenheden behoren noch tot mijn bevoegdheden, noch tot deze van mijn bestuur.
7. Bij gebrek aan concrete bouwaanvragen kan hierop niet worden geantwoord. Algemeen kan worden gesteld dat op de meeste gewestplannen corridors voor pijpleidingen niet voorkomen. In de praktijk wordt er bij het uitstippelen van tracés zoveel mogelijk naar gestreefd bestaande of aan te leggen wegtracés of kanalen te volgen.

8. Deze aangelegenheid behoort eveneens noch tot mijn bevoegdheid, noch tot deze van mijn bestuur.

Vraag nr. 57 van 21 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Golfterreinen in het arrondissement Leuven — Beleids-opties

De „Winge Golf & Country Club” te Sint-Joris-Winge (fusiegemeente Tielt-Winge) is reeds herhaaldelijk het voorwerp geweest van allerlei tussenkomsten (schriftelijke en mondelinge vragen, interpellaties) en gerechtelijk optreden. Dit golfterrein ligt in een natuurgebied (30 ha bos) en landschappelijk waardevol landbouwgebied (20 ha). Het kasteel en het park werden beschermd in 1962.

De werken aan dit golfterrein werden eind 1987 aangevat, zonder enige vergunning en zonder het opstellen van een BPA. Het gevolg was een hele reeks negatieve adviezen en processen-verbaal die duidelijk maken dat de bestaande wetgeving flagrant werd overtreden. Maar de werken en het golfspelen gingen ongestoord verder. . .

Op 4 juli 1989 kloeg een plaatselijk actiecomité de gang van zaken nogmaals aan in een brief aan de leden van de Vlaamse Executieve. Uit de antwoorden van de geachte Gemeenschapsministers bleek dat de Vlaamse Executieve diverse beslissingen had genomen rond het probleem van de golfterreinen.

Zo werd beslist dat de diensten van AROL een behoeftenstudie moesten maken, een optimaal spreidingsmodel opstellen en toetsingscriteria voorbereiden die rekening moesten houden met de planologische waarden. Een andere beslissing was de aanleg van golfterreinen vergunningsplichtig te maken en dat aanvragen ter zake moesten voorafgegaan worden van een MER. Aan de gemeentebesturen en aan de provinciale directies zou een omzendbrief gestuurd worden waarin de vergunningsplicht op basis van een interpretatie van de wet op de stedenbouw van 19 maart 1962 zou worden meegedeeld evenals een lijst van bestemmingszones op het gewestplan waar geenszins golfterreinen mogen aangelegd worden, nu niet en evenmin in de toekomst. Tot slot zou een „intercabinettaire” werkgroep worden bijeengeroepen die een beslissing zou nemen over de golfterreinen die werden aangelegd tussen 1982 en vandaag.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft AROL zijn „huiswerk” al gemaakt en wat waren de conclusies inzake de bestaande en geplande golfterreinen in het arrondissement Leuven ?
2. Zijn er, op basis van het werk van AROL en van de werkzaamheden binnen de „intercabinettaire” werkgroep, bepaalde concrete maatregelen voorzien t.a.v. het golfterrein in Tielt-Winge ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer, het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het door hem, genoemde „huiswerk” werd door AROL nog niet opgemaakt. Zoals het geachte lid weet heeft de administratie omwille van verhuisperiodes een achterstand opgelopen in verband met de afwerking van een aantal opdrachten. Tegen eind februari wordt een eerste evaluatierapport verwacht ter bespreking met mijn kabinetmedewerkers.
2. De door hem genoemde „intercabinetaire” werkgroep, in wezen een interministeriële werkgroep ad hoc in functie van de „Beleidsnota Golfterreinen”, heeft de kwestieuze golfterrein te Tielt-Winge ondergebracht onder punt 5.2.4. van de Beleidsnota. Het BPA in kwestie zal dan ook eerstdaags voorgelegd worden aan de Vlaamse Executieve.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 10
van 18 december 1989
van de heer W. LUYTEN

Internationale bevoegdheden — Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
 - met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
 - met het nationale niveau!
 - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?
4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 33
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 — Kostprijs

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enzovoort in de loop van 1988.

Wat is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag werd verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 34
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring in internationale congressen te Brussel in 1988 — Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congreestaal toegelaten . . .).

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
2. Om welke bedragen gaat het hier ?
3. Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
4. In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?

5. Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
6. Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
7. Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag werd verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 2 van 8 november 1989 van mevrouw N. MAES

*Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
— Bescherming Nederlandstalig karakter*

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhangend van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten...).

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?

- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het gecoördineerd antwoord wordt gegeven door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 13 van 8 november 1989 van de heer A. LARIDON

ARGO — Verzekeringen personeel en patrimonium

Mij wordt gemeld dat sedert de overgang van het Gemeenschapsonderwijs naar de ARGO de verzekeringen inzake :

1. arbeidsongevallen personeel ARGO, zowel personeel tewerkgesteld in het onderwijs, als het administratief en contractueel personeel ;
2. de aansprakelijkheid ARGO ter gelegenheid van ongevallen met rij ksvoertuigen ;
3. de aansprakelijkheid ARGO als eigenaar ingevolge artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek ;
4. de regeling voor schade waaronder brandschade veroorzaakt aan (kostbare) roerende en onroerende goederen, overgedragen aan de ARGO bij artikel 75 van het bijzonder decreet of verworven door de ARGO ;
5. de aansprakelijkheid van de ARGO als instelling, zijn niet meer geldig.

Ik verneem ten andere dat, niettegenstaande herhaald

aandringen door middel van een schriftelijke nota en twee brieven door de ARGO aan de Gemeenschapsminister van Onderwijs gericht en waarbij op de dringende aard van dit probleem wordt gewezen, deze kwestie nog altijd niet is geregeld. Verschillende personeelsleden van de ARGO die het slachtoffer zijn geworden van een arbeidsongeval, blijven verstoken van enige vergoeding.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. of hij op de hoogte is van deze hoogst risicovolle situatie, zowel voor het personeel als voor het patrimonium van ARGO ;
2. waarom hij tot nu toe op de schriftelijke tussenkomsten van de ARGO niet eens heeft geantwoord ;
3. wie hier de verantwoordelijkheid draagt bij eventuele ongevallen of rampen ;
4. wat hij denkt te zullen doen om dringend een oplossing te geven aan dit netelig probleem, dit zowel wettelijk als budgettair:

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik meedelen dat wat de problematiek arbeidsongevallen van personeelsleden, onderwijs- ARGO betreft er op het Kabinet van de heer Gemeenschapsminister van Openbaar Ambt een ontwerp van besluit van de Executieve in voorbereiding is om deze problematiek te regelen.

Om aan de sinds 1 januari 1989 hangende dossiers inzake toepassing van de arbeidsongevallenwetgeving een oplossing te bieden en in afwachting van een definitieve oplossing heb ik beslist om te voorlopigen titel deze personeelsleden administratief op gelijke wijze te behandelen als de personeelsleden uit het gesubsidieerd onderwijs. Alhoewel deze administratieve regeling uiteraard niet de definitieve oplossing kan bieden heb ik gemeend dat deze de best mogelijke was in afwachting dat mijn Collega van Openbaar Ambt de werkzaamheden rond het hierboven vermelde besluit beëindigt.

Wat de verzekering voor rijksvoertuigen overgedragen naar de ARGO betreft werd door mij op 19 november 1989 de volgende beslissing genomen :

- ongevallen voor 1 januari 1989 :
gelet op artikel 57, §§ 1 en 5 van de financieringswet van 16 januari 1989 vallen deze ten laste van de Vlaamse Gemeenschap ;
- ongevallen na 1 januari 1989 :
gelet op de opgemaakte begroting 1989-ARGO, blijft voor het begrotingsjaar 1989 de toestand ongewijzigd. Begrotingstechnisch geschiedt dit op de post „werkingsmiddelen Gemeenschapsonderwijs”.

In het begrotingsjaar 1990 zal de ARGO (via dotaties SABMO's) over de nodige middelen beschikken om als eigen verzekeraar op te treden. De ARGO zal bijgevolg vanaf dit ogenblik als eigen verzekeraar optreden.

Wat de burgerlijke aansprakelijkheid betreft werd aan

de ARGO de bevoegdheid verleend om overeenkomstig het ARGO-decreet de noodzakelijke polissen te ondertekenen.

De schaderegeling voor brandschade roerende en onroerende goederen is een element van het aspect „eigenaar” en zit wat de middelen betreft, integraal in deze voor onroerende investeringen. Ook in het verleden werd deze schadepost verwerkt in de dotaties GFRS.

Vraag nr. 33 van 4 december 1989 van de heer A. LARIDON

Leerkracht verbonden aan twee of meer scholen — Prestaties

Mag ik om pedagogische en organisatorische redenen vernemen of een leerkracht verbonden aan twee of meer scholen geacht wordt aan elke school prestaties te leveren zoals permanentie-uren, toezichten, klasseraden, ouderavonden en buitenschoolse activiteiten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijst ik het geachte lid naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 2 van 13 oktober 1987 van de heer Senator Didden, gepubliceerd in het Bulletin Vragen en Antwoorden van de Senaat nr. 4 van 8 mei 1988.

Vraag nr. 36 van 13 december 1989 van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE

Studiebeurzen — Bepaling netto-belastbaar inkomen

Het bedrag dat men voor pensioensparen belegt, wordt door het Ministerie van Financiën van het inkomen afgetrokken om het netto-belastbaar inkomen te bepalen.

In de procedure voor het toekennen van een studiebeurs voegt het Gemeenschapsministerie van Onderwijs het bedrag besteed aan pensioensparen opnieuw bij het netto-belastbaar inkomen.

Is dit conform de wet of is het een administratieve maatregel ? Het al of niet krijgen van een beurs heeft zijn weerslag op verscheidene zaken zoals inschrijvingsgeld, kamerhuur, kostgeld, reiskosten, enzovoort, zodat dit financieel een zeer belangrijke factor is in onze gezinnen met studenten. Voor alle andere zaken wordt het pensioensparen wel afgetrokken voor de bepaling van het belastbare netto-inkomen.

Wat is de beweegreden in het geval van de studiebeurzen. Welke aftrekken worden aanvaard en welke niet ?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid mededelen dat, met ingang van het school- en academiejaar 1986-1987, krachtens de artikelen 1 en 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 oktober 1986, het recht op een studietoelage niet meer bepaald wordt door het gezamenlijk netto-belastbaar inkomen, maar wel door

de gezamenlijke netto-inkomsten verminderd met de aftrekbare lasten vermeld onder artikel 71, § 1, 2°, 3° en 11° van het Wetboek van Inkomstenbelastingen en onder artikel 38 van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen.

Dit betekent dat voor de berekening van de studietoelagen slechts een beperkt aantal uitgaven die fiscaal aftrekbaar zijn, in aanmerking genomen worden. Uitgaven voor alimentatie, voor het aflossen van hypothe-caire renten, worden wel aanvaard omdat zij als het ware onontkoombaar zijn en alsdusdanig een onvermijdelijke invloed hebben op het beschikbaar inkomen en bepalend zijn voor de eventuele „minvermogenheid”. Voor andere fiscale aftrekken, zoals pensioensparen, geldt dat echter niet.

Vraag nr. 37
van 14 december 1989
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Hoger kunstonderwijs — Erkenning van bekwaamheidsbewijzen

In de onderrichting aangaande bekwaamheidsbewijzen is naar mijn inziens een onrechtvaardigheid geslopen. Degenen die een HSTO-diploma behaalden, zijn daarna in de praktijk gestapt om nuttige ervaring op te doen. Daarna wensten zij een hoger diploma in de kunstrichting te behalen om zich verder te vervolmaken. Vermits dit niet kon en nog steeds niet kan via de Centrale Examencommissies zijn velen hoger kunstonderwijs met beperkt leerplan gaan volgen in het Instituut-Roger Avermate. Zij behaalden allen een gehomologeerd diploma. Hetgeen een wel verantwoorde maar niet te onderschatten inspanning met zich meebracht, 960 lestijden gedurende 2 schooljaren.

Nu blijkt volgens het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende bekwaamheidsbewijzen in artikel 7, punt 6, tweede deel, (HOKT) het volgende : „Voor het onderwijs van kunstvakken, technische vakken of praktijkvakken wordt met dit bekwaamheidsbewijs evenwel niet bedoeld : — Het diploma van het hoger kunstonderwijs met volledig en beperkt leerplan”.

Het diploma werd dus niet gelijkgesteld met HOKT. Het hoger kunstonderwijs voor sociale promotie heeft op die manier geen enkele reden van bestaan meer. De academies worden afgedaan als vrijetijdsbesteding, gelijkgesteld met hobbyclubs. De bestaande wetgeving, in die zin dat de finaliteiten zouden opgenomen worden in HOKT, zou in dit verband ook een overgangsclausule moeten voorzien voor diegenen die het diploma reeds behaalden. Wat in het verleden trouwens reeds gebeurd is op andere terreinen.

Het paradoxale van deze situatie is, dat moesten de betrokkenen les geven in het hoger onderwijs in plaats van in de derde graad secundair onderwijs dan zouden ze in orde kunnen zijn op basis van hun bekwaamheid (uitzonderingsmaatregel) en curricula vitae. Ze behaalden over het algemeen internationale prijzen en stelden tentoon in binnen- en buitenland. Alle, zelfs universitaire diploma's, kunnen behaald worden via Centrale Examencommissies, behalve in het kunstonderwijs.

In bijlage worden enkele curricula vitae als voorbeeld gegeven.

Welke maatregelen worden door de geachte Minister genomen om deze paradoxale toestand te verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag deel ik het geachte lid mede dat de Stedelijke Academie voor Kunstambachten „Roger Avermaete” te Antwerpen diploma's aflevert van kunstonderwijs voor sociaal-culturele promotie (beperkt leerplan) in toepassing van het koninklijk besluit van 5 augustus 1971, houdende algemene regeling van de studiën in het onderwijs in de plastische kunsten met beperkt leerplan, ingericht door de Staat.

In toepassing van het koninklijk besluit van 31 augustus 1978 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in de gesubsidieerde inrichtingen voor kunstonderwijs, die secundair onderwijs verstrekken in de plastische kunsten, werd het diploma ingeschakeld in een stelsel van vereiste en voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen, meer bepaald voor de toegang tot het leraarsambt artistieke vakken op lager secundair niveau.

Sinds het verschijnen van het besluit van 5 juni 1989 van de Vlaamse Executieve, betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulp-personeel van de onderwijsinstellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan is het stelsel op de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in functie van het hogervermelde koninklijk besluit van 31 augustus 1978 niet meer van toepassing op het secundair kunstonderwijs (beeldende kunst) met volledig leerplan.

Het is juist dat het nieuwe stelsel vervat in het bovenvermelde besluit van 5 juni 1989 van de Vlaamse Executieve inderdaad onder artikel 7, het diploma van hoger kunstonderwijs voor sociaal-culturele promotie niet onder het begrip HOKT heeft willen opsommen.

Wel wordt het onder artikel 6, 21 autonoom opgenomen onder de benaming finaliteitsdiploma van het kunstonderwijs ingericht volgens beperkt leerplan. Deze handelwijze is een gevolg geweest van de besprekingen die aan het totstandkomen van het besluit in kwestie voorafgingen en waaruit duidelijk bleek dat een gelijkstelling van het niet-gerangschikte finaliteitsdiploma met een diploma van hoger onderwijs van het korte type (HOKT) moeilijkheden opleverde.

Uiteraard steunt een stelsel van bekwaamheidsbewijzen in het hoger onderwijs gedeeltelijk op andere principes dan eenzelfde stelsel in het secundair onderwijs.

Vraag nr. 39
van 19 december 1989
van de heer W. CORTOIS

Omzendbrief van 22 juni 1989 — Normen organisatie geïntegreerde werkperiode

De omzendbrief van 22 juni 1989 bepaalt de normen voor binnenlandse en buitenlandse activiteiten in het kader van de geïntegreerde werkperiode.

Meer bepaald dienen 75 ten honderd van de leerlingen deel te nemen aan de activiteiten zowel in binnen- als buitenland met bijhorende voorwaarde dat activiteiten in het buitenland mogen georganiseerd worden indien 60 procent van de leerlingen hiervoor ingeschreven zijn.

Ik ben de mening toegedaan dat deze normen onrealistisch zijn. Het is onmogelijk voor een middelbare school de vastgestelde percentages te bereiken, inzonderheid voor wat betreft de activiteiten in het buitenland. Een bijkomend probleem is dat bij de bepaling van deze normen geen rekening gehouden werd met het feit dat vele Vlaamse scholen een variërend aantal migrantenkinderen tellen. Het is de Minister ongetwijfeld bekend dat bepaalde buitenlandse leerlingen uit geloofsovertuiging niet deelnemen aan activiteiten buitenshuis met overnachting. Hierdoor worden de verhoudingen scheefgetrokken.

Op welke wijze meent de geachte Minister deze onrechtvaardige situatie te verhelpen ?

Antwoord

Bij het vaststellen van de leerlingennorm, die ten aanzien van de vroegere norm voor buitenlandse activiteiten verlaagd werd van 66 procent naar 60 procent van de betrokken leerlingengroep, werd terdege rekening gehouden met de sociale, pedagogische en financiële aspecten welke aan dergelijke activiteiten verbonden zijn, alsmede met het aantal reële lesdagen per schooljaar.

Het is zeer de vraag of een geïntegreerde werkweek in het buitenland sociaal en pedagogisch verantwoord is, indien minder dan 6 leerlingen op 10 kunnen deelnemen.

In zeer uitzonderlijke gevallen kan een afwijking verleend worden.

J. SAUWENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

**Vraag nr. 242
(zitting 1988-1989)
van 4 september 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Berendrecht-zeesluizen — Afgravingen

Betreffende de afgravingen tegenover de Berendrecht-zeesluizen (aan de westkant van Berendrecht) zou voor deze afgraving geen enkele ernstige verantwoording te vinden zijn in de studie die normaal aan dergelijke werken voorafgaat.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Waarom zijn de werken dan toch aangevat ?
2. Werd hierbij rekening gehouden met de mogelijkheid van een westelijk tracé van de havenweg ?

3. Het zand van de afgravingen wordt geloosd in de Kabeljauwpolder en deze activiteit zou 374 miljoen BF kosten aan de gemeenschap. Stemt dit overeen met de werkelijkheid ?

Antwoord

Het geachte lid gaat in zijn vraag uit van het gestelde dat geen enkele ernstige verantwoording te vinden is in de studie die is voorafgegaan aan de werken die momenteel uitgevoerd worden aan de westkant van Berendrecht. De hiernavolgende uiteenzetting die eveneens een antwoord geeft op de eerste vraag zal aantonen dat dit uitgangspunt van de heer Volksvertegenwoordiger, evenals de zienswijze om deze werken enkel met het predikaat „afgraving” te omschrijven, ongegrond kan genoemd worden.

1. a) De vermelde werken aan de westkant van Berendrecht beogen een noodzakelijke verruiming van de overgangsoever tussen de kanaaldokken B2 en B3.

Door het indienststellen van de Berendrechtsluis naast de Zandvlietsluis is de versassingscapaciteit van het sluisencomplex meer dan verdubbeld.

Deze beschikbare capaciteit kan slechts volwaardig benut worden als in- en uitvarende schepen in de aanzet naar het kanaaldok B2 een breder vaarwater ter beschikking wordt gesteld zodat ze elkaar kunnen kruisen zonder risico voor aanvaring.

Dit is momenteel niet het geval.

De oevertverruiming wordt uitgevoerd in twee fasen.

- In een eerste fase wordt een stalen damwand geplaatst die de huidige gebogen oevertlijn afsnijdt.

Deze damwand wordt afgewerkt met een kroonbalk in gewapend beton.

- In een tweede fase wordt overgegaan tot de eigenlijke verruiming door het wegbaggeren van de grondspecie tussen de huidige en de nieuwe oevertlijn.

- b) De beslissing om tot een oevertverruiming over te gaan is het resultaat van menigvuldige besprekingen tussen vertegenwoordigers van de stad Antwerpen en van mijn Departement.

In 1979 reeds werd door de Technische Dienst van het Havenbedrijf schriftelijk aan mijn diensten gevraagd, om ter gelegenheid van het opstellen van het ontwerp van de Berendrechtsluis ook de verplaatsing van de oostelijke oevert van het kanaaldok B2 te overwegen, zodat een grotere breedte ten gunste van de invaart van het kanaaldok B2 ter beschikking zou komen.

De definitieve besprekingen tussen de Technische Dienst van het Havenbedrijf en mijn diensten voor het uitvoeren van dit project zijn gestart in 1985.

Er werden verschillende voorstellen van inplan-

ting van de nieuwe oeverlijn onderzocht, tot er een consensus qua vormgeving en kostprijs tussen beide partijen werd bereikt.

Het huidige ontwerp werd onderworpen aan een manoeuvreersimulatiestudie in het Waterloopkundig Laboratorium De Voorst in Nederland en aanvaardbaar bevonden.

Het voorstel om de werken uit te voeren in het kader van de aanneming „Bouwen van de Berendrechtsluis” werd ten slotte met een omstandige verantwoording voorgelegd aan het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie. Het Comité verleende machtiging aan de toenmalige Minister van Openbare Werken om de werken te laten starten. De vereiste bouwvergunningen werden eveneens verleend.

2. De berging in de Kabeljauwpolder is gebeurd uit economische overwegingen.

Ter plaatse van de Noordlandbrug dient in elk geval een verkeerswisselaar te worden aangelegd en dit ongeacht het feit of er voor de havenweg een oostelijk of een westelijk tracé gekozen wordt.

Deze verkeerswisselaar vereist een groot volume zand, vergelijkbaar met het volume dat vrijkomt bij de bochtverruiming tussen B2 en B3.

Aanvoer van dit zand op een later tijdstip en afkomstig van een andere winplaats zou de kostprijs in belangrijke mate hebben doen oplopen. In dit verband kan verwezen worden naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 194 eveneens gesteld door het geachte lid.

3. De kostprijs voor de bouw van de damwand bedraagt 183.204.883 frank.

De kostprijs voor het wegbaggeren van de grondspecie tussen de huidige en nieuwe oeverlijn en het bergen ervan in de Kabeljauwpolder bedraagt 211.447.411 frank.

**Vraag nr. 7
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

Havens en hun aanhorigheden — Terreinophogingen met baggermateriaal

Vooraf te Antwerpen op de Linkeroever zijn gelukkig grote industriële investeringen aan de gang. Om terreinen bouwrijp te maken werden grote inspanningen geleverd door de diensten van Openbare Werken, DOLSO enzovoort. Daarbij wordt baggermateriaal gebruikt, afkomstig van waterbouwkundige werken.

Inzake baggerspecie bestaan er internationale verdragen tussen België en Nederland, waarbij is bepaald dat slib uit de Westerschelde op Belgisch grondgebied kan worden gestort.

Juridisch gaat het internationaal recht (onder meer verdragen) boven nationaal of regionaal recht.

Kan de geachte Gemeenschapsminister verklaren :

1. hoe het komt dat OVAM de terreinaanleg met bag-

germateriaal uit de Westerschelde voor NESTE-FINA verbiedt, alhoewel dit de uitvoering is van een internationaal verdrag ;

2. hoe OVAM de terreinaanleg voor industrievestiging kan beschouwen als een stortplaats en ter zake milieuheffingen oplegt ;
3. hoe het komt dat dergelijke maatregelen worden geëist namens OVAM door TWW'ers en/of stagiairs (BT) ;
4. hoe men in een getijdenrivier als de beneden-Schelde kan bepalen in het grensgebied of baggergrond wel van Belgische of Nederlandse oorsprong is ?

Antwoord

In antwoord op voormelde parlementaire vraag kan ik het geachte lid melden dat er niet kan worden gesproken van een internationaal verdrag tussen België en Nederland wat het storten van baggerspecie betreft afkomstig van Nederlands grondgebied in België. Wat er wel is, is een clause in de jaarlijkse baggervergunning die Nederland aan België uitreikt, die de baggerwerken op Nederlands grondgebied toelaat en die België toestaat jaarlijks 500.000 m³ specie uit de Nederlandse Westerschelde af te voeren naar België. Het betreft dus een toelating, helemaal geen verplichting.

Het antwoord op de specifiek gestelde vragen kan dan ook als volgt luiden :

1. Het betreft hier geen uitvoering van een internationaal verdrag. Er is alleen sprake van een toelating van Nederlandse zijde om baggerspecie af te voeren. Het is inderdaad zo dat OVAM de terreinen in de Melsele polder verbiedt op te hogen met specie afkomstig van Nederlands grondgebied. Het gebruik van specie afkomstig van Belgisch grondgebied is echter wel toegestaan.
2. OVAM baseert zich hier op het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem. Een besluit dat baggerspecie als afvalstof klasseert. Op basis van dit besluit dient een vergunning te worden aangevraagd.

Verder wordt het koninklijk besluit van 2 juni 1987 houdende reglementering van de uitvoer, de invoer en de doorvoer van afvalstoffen van toepassing geacht gezien dit koninklijk besluit baggerspecie eveneens als een afvalstof klasseert.

3. De vergunningen die mijn departement verbieden baggerspecie uit de Westerschelde te gebruiken voor de ophoging van Melsele polder, waarin het terrein van Finaneste gelegen is, werden uitgereikt door de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu. Het is deze laatste die deze maatregel heeft geëist.
4. In het grensgebied is er uiteraard een grote uitwisseling van bodemspecie afkomstig van Belgisch en Nederlands grondgebied.

De oorsprong van de aldaar gevonden specie valt niet te achterhalen. Wat in ieder geval wel waar is,

is dat de Nederlandse baggerspecie minder verontreinigd is dan de Belgische, ook deze in het grensgebied.

Dit toont eens te meer aan dat de genomen maatregel in feite ongegrond is.

Vraag nr. 10
van 26 oktober 1989
van de heer A. DE BEUL

Waterwegen en hun aanhorigheden — Stortplaatsen van baggerslib en nabestemming

Op sommige oude stortplaatsen van baggerslib, eigendom van het Ministerie van Openbare Werken, grazen vandaag dieren of wordt er voedsel voor mens en dier geteeld.

Nochtans bevatten dergelijke oude slibstorten, vooral de meer recentelijk afgewerkte, in vele gevallen hoge concentraties aan zware metalen. Acht de geachte Minister het verantwoord, wetende dat bijvoorbeeld de opname van de giftige stof cadmium in hoofdzaak gebeurt via de voeding ?

Lijkt het niet aangewezen deze terreinen, die veelal onbruikbaar geworden zijn voor land- en tuinbouw, te laten bebossen, vanzelfsprekend na een grondig onderzoek naar de feitelijke toestand en onder meer naar de graad van fixatie van de zware metalen in de bodem.

Bebossing lijkt alleszins mogelijk te zijn cf. het proefschrift „Mogelijkheid tot het bebossen van baggerslibgronden” van landbouwkundig ingenieur Bruno De Vos (RUG, Faculteit Landbouwwetenschappen, Academiejear 1988-1989).

Een dergelijke nabestemming werd reeds eerder bepleit in een licentiaatsverhandeling van Antoine Descamps en Kathleen Geysen : „Planologische benadering van de baggerslibproblematiek in de Gentse regio” (RUG, Faculteit der Toegepaste Wetenschappen, Academiejear 1986-1987).

Hoe staat de geachte Minister tegenover een dergelijke nabestemming ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het aantal oude stortplaatsen van baggerslib, eigendom van het Ministerie van Openbare Werken die thans een landbouwbestemming hebben, slechts beperkt in aantal zijn. Tot op heden bestaan daarenboven geen aanwijzingen als zouden giftige stoffen op deze plaatsen aanwezig zijn. Zo dit toch in de toekomst mocht blijken, dan zal uiteraard onmiddellijk door mijn diensten ingegrepen worden. Bebossing van de terreinen kan voor de toekomst worden overwogen. Ter zake wens ik er op te wijzen dat zulke beslissing, onafgezien van de kwaliteit van de gestorte specie, reeds wordt toegepast, niet alleen voor stortplaatsen van baggerslib, maar ook voor depots van overtollige grondspecie, vrijgekomen bij het uitvoeren van infrastructuurwerken, meestal in de sector waterwegen.

Vraag nr. 13
van 8 november 1989
van de heer J. ANSOMS

Arrondissement Antwerpen — Gegevens en maatregelen inzake „zwarte punten”

De laatste tijd worden wij geregeld opgeschrikt door een aantal zware ongevallen waarbij, vooral in de weekends, vele doden en zwaar gewonden te betreuren zijn.

Bij deze ongevallen stellen wij vast dat er regelmatig ongevallen voorkomen op dezelfde plaatsen. Graag bekwamen wij dan ook van de geachte Minister, met betrekking tot het arrondissement Antwerpen, een overzicht van :

1. het aantal „zwarte punten.” met betrekking tot de verkeersveiligheid en waar deze punten zich concreet situeren ;
2. het aantal ongevallen per punt, met vermelding van het aantal doden, zwaar en licht gewonden ;
3. de maatregelen die er werden genomen met betrekking tot de verbetering van de gevaarlijke toestanden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

Op vraag 1 :

— raming van aantal zwarte punten : 150.

Op vraag 2 :

— raming van het aantal slachtoffers voor de gestelde periode : 25 doden, 237 zwaar gewonden, 796 licht gewonden.

Op vraag 3 :

- a) tijdens de afgelopen 4 jaren werden in het arrondissement Antwerpen :
 - 17 kruispunten heraangelegd,
 - de stroefheid in 1 bocht verbeterd,
 - een 25-tal lichtsignalisaties aangepast ;
- b) geplande beveiligingsmaatregelen (fysisch programma 1989 en 1990) :
 - aanleg van 2 voetgangers- en fietserstunnels,
 - heraanleg van 13 kruispunten,
 - beveiliging fietsers op N 177 Boom-Antwerpen.

Vraag nr. 20
van 24 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlaamse overheidsgebouwen — Gebruik van tropisch hardhout

Per jaar wordt tropisch regenwoud vernield met een totale oppervlakte van zes keer het Belgisch grondge-

bied. Het zal de geachte Minister bekend zijn dat er in die gebieden mensen wonen, dat er tal van dieren en planten leven die een onvervangbare waarde hebben voor landbouw en geneeskunde en dat het verdwijnen van die regenwouden bodemerose en het broeikas-effect tot gevolg heeft. Dit laatste kan de „Lage Landen bij de Zee” volgende eeuw al onder water zetten. De regenwouden worden onder meer voor hun hardhout neergegooid.

Kan de geachte Minister mij een overzicht geven van alle gebouwen die door de Vlaamse Administratie worden gebruikt, zullen worden of gepland zijn ?

Kan van elk gebouw, ook van de toekomstige, aangegeven worden of ramen en deuren al dan niet of voor welk percentage van tropisch hardhout gemaakt zijn of zullen worden ?

Is het de bedoeling het gebruik van tropisch hardhout voor de Vlaamse overheidsgebouwen te verbieden ? Zo ja, wanneer ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Als bijlage vindt het geachte lid een overzicht van de gebouwen, waar administratieve diensten van de Vlaamse Gemeenschap gehuisvest zijn of zullen worden ondergebracht. Een juiste toestand wat de verwerking van tropisch hardhout erin betreft, kan momenteel niet worden medegedeeld. De gebouwen worden immers ofwel gehuurd van privé-eigenaars, ofwel zijn het Staatseigendommen, beheerd door de Regie der Gebouwen. De gegevens zouden dan ook bij de respectieve eigenaars dienen te worden opgevraagd.

Administratieve gebouwen

Brugge, G. Dujardinstraat 25 (H)
 Brugge, Werkhuisstraat 9 (S)
 Ieper, Rijselstraat 27 (H)
 Ieper, Veemarkt 11 (H)
 Veurne, Stationsplein 1 (H)
 Brugge, Sint Jansstraat 18 (H)
 Brugge, Oude Gentweg 75 A (S)
 Kortrijk, Vismarkt 4 (H)
 Hasselt, Thonissenlaan 33 (H)
 Hechtel, Kamperbaan 149 (H)
 Hasselt, Helbeekplein 9 (H)
 Hasselt, Torenpolein 6 (H)
 Sint-Truiden, Minderbroederstraat 6 (S)
 Bree, Meeuwenkieszel 93 (H)
 Tongeren, 18de Oogstwal 37 (H)
 Hasselt, Demerstraat 81 (H)
 Hasselt, Walputstraat 3 (H)
 Hasselt, Gouverneur Verwilghensingel 75 (S)
 Maaseik, Koning Albertlaan 55 (H)
 Brussel, Koningsstraat 55 (H)
 Brussel, Barthelémylaan 26 (H)
 Machelen, Nieuwbrugstraat 66 (H)
 Brussel, Finisteraestraat 4 (H)
 Brussel, Kunstlaan 43, Belliardstraat 2A (H)
 Leuven, Blijde Inkomststraat 103/105 (H)
 Brussel, Guimardstraat 9/1 1 (H)
 Brussel, Belliardstraat 12 (H)
 Overijse, Reebokweg 25 (H)
 Brussel, Koloniënstraat 29/31 (S)
 Brussel, Montoyerstraat 10 (H)
 Brussel, Jozef II-straat 30 (H)

Leuven, H. Hooverplein 6 (H)
 Leuven, Naamsstraat 39 (H)
 Leuven, Blijde Inkomststraat 41 (H)
 Brussel, Markiescomplex (H)
 Brussel, Boudewijnlaancomplex (H)
 Drogenbos, Humaniteitslaan (H)
 Antwerpen, Frankrijklei 38 (H)
 Antwerpen, Copernicuslaan 1 (H)
 Berchem, Weidestraat 60 (H)
 Turnhout, Mermansstraat 76 (S)
 Turnhout, Graatakker 158 (H)
 Mechelen, H. Consciencestraat 7 (H)
 Gent, Voskenslaan 97 E (H)
 Sint-Niklaas, Hofstraat 10 (H)
 Aalst, Meuleschettestraat 6 (H)
 Gent, Gebroeders Van Eyckstraat 2/6 (H)
 Gent, Krijgslaan 281 (H)
 Gent, Henleykaai 88 (H)
 Gent, Sint Lievenslaan 23 en 33 A (S)
 Dendermonde, Noordlaan 107 (H)
 Oudenaarde, G. Pershingstraat 5 (H)
 Brussel, Parochiaanstraat 15/23 (H)
 Brussel, Kunstlaan 53 (H)
 Brussel, Kunstlaan 52 (H)
 Brussel, Gallaitstraat 78 (S)
 Brugge, Hoefijzerlaan 17 A (H)
 Roeselare, Noordstraat 107 (H)
 Oostende, J. Cardijnsplein 5 (H)
 Tielt, Ieperstraat 80 (H)
 Hasselt, Kievtdreef 3 (H)
 Brussel, De Meeûsquare 35 (H)
 Turnhout, Begijnenstraat 45 (H)

Opmerking : H = huurgebouw
 S = staatsgebouw

Vraag nr. 25 van 30 november 1989 van de heer H. VAN DIENDEREN

Omzendbrief 59 van het Ministerie van Openbare Werken — Parkeerplaatsen in de binnenstad

Omzendbrief 59 van het Ministerie van Openbare Werken legt de verplichting op te voorzien in parkeerplaatsen bij bouwwerken. Parkeerplaatsen in de binnensteden trekken autoverkeer aan, veroorzaken mee het fileprobleem en zorgen mee voor de verloederding van de binnensteden.

Is de geachte Minister van oordeel dat minder parkeerplaatsen in de stad dergelijke problemen zullen doen afnemen ? Is het dan niet gewenst om de omzendbrief in kwestie in te trekken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de „Richtlijnen betreffende de eis om bij bouwwerken parkeerruimte te scheppen” het voorwerp uitmaken van de omzendbrief van 20 oktober 1982 (BS 21 december 1982) van de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap. Deze omzendbrief vervangt de vorige omzendbrief nr. 59.

In de huidige constellatie moet ik verder aanstippen dat de betrokken aangelegenheid onder de bevoegd-

heid valt van mijn Collega van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 27
van 1 december 1989
van de heer L. PEETERS

Snelwegverlichting — Besparingsmaatregelen

Reeds herhaaldelijk zijn er voorstellen ter sprake gekomen om de openbare verlichting op autosnelwegen en gewone wegen op bepaalde tijdstippen te doven. Deze maatregel werd overwogen om een besparing van energie — en onderhoudskosten — te realiseren en tevens werd gesteld dat het doven van deze lichten tijdens bepaalde periodes, meer bepaald 's nachts, geen significante invloed zou hebben op het ongevallencijfer.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel kost jaarlijks de autosnelwegverlichting ?
2. Welke besparingen kunnen worden gerealiseerd wanneer men de voorgenomen beperkende maatregelen uitvoert ?
3. Werd de belangrijkheid van de aanwezigheid van verlichting op snelwegen en andere wegen in verband met het ongevallenaantal en de graad van de ongevallen niet onderschat bij het in overweging nemen van deze maatregel ?
4. Op welke onderzoeksgegevens werd gesteund om het al dan niet significant verband tussen verlichting en ongevallen aan te tonen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mede.

1. De jaarlijkse kostprijs van het onderhoud van de autosnelwegverlichting bedraagt ongeveer 270 MF en de kostprijs van het verbruik van elektrische energie bedraagt ongeveer 300 MF per jaar.
2. De besparing die kan worden gerealiseerd op de verlichting van de autosnelwegen en de gewestwegen, door de uitvoering van de beperkende maatregelen, kan geraamd worden op 57 MF. De werkelijke besparing zal eind 1990 worden geëvalueerd.
3. De nadruk dient gelegd op het feit dat de besparing wordt verwezenlijkt door de modulatie van de wegverlichting, die erin bestaat de lampen in te schakelen in functie van de verkeersdichtheid op de wegen.

Men moet er immers van uitgaan dat indien bepaalde wegvakken beantwoorden aan het criterium van 6.000 voertuigen per etmaal, om met een verlichting te worden uitgerust, de verkeersdichtheid tijdens de daluren van de nacht zo laag kan liggen dat zonder de verkeersveiligheid te schaden, de verlichting geheel of gedeeltelijk kan worden gedoofd.

Voor de autosnelwegen betekent dit dat de verlichting slechts wordt ontstoken wanneer de verkeersdichtheid in minstens één der rijrichtingen de drem-

pel van 200 voertuigen per uur bereikt. Deze modulatie van de verlichting van de autosnelwegen werd trouwens reeds in 1985 ingevoerd, maar dan enkel voor de periode van de nacht tussen 22 uur en 6 uur en dit voor het hele land. Voor de periode van de nacht buiten deze uren werd de verlichting ingeschakeld. De nu genomen maatregel komt erop neer dat in Vlaanderen de modulatie van de autosnelwegenverlichting in functie van de verkeersdichtheid voortaan gedurende de ganse nacht zal worden toegepast.

Langs de gewone wegen is er noch een automatische verkeersstelling, noch een afstandsbediening van de verlichting voorhanden. Daarom beperkt de maatregel zich tot de uitdoving van de verlichting tussen 0.30 uur en 5.30 uur langs de wegvakken die buiten de bebouwde kommen zijn gelegen.

De zogenaamde „zwarte punten” buiten de bebouwde kom, geïsoleerde kruispunten en de verlichting van bruggen worden normaal ook niet gedoofd.

Op die manier blijven de installaties hun gunstige invloed op de verkeersveiligheid uitoefenen op het ogenblik dat de verkeerssituatie beantwoordt aan de gestelde criteria en blijft eveneens de veiligheid van de weggebruikers verzekerd.

4. Een onderzoek werd uitgevoerd door het Bestuur voor Elektriciteit en Elektromechanica na de beslissing van mijn geachte voorganger op 3 april 1981 om de verlichting op de autosnelwegen tussen de verkeerswisselaars te doven tussen 0.30 uur en 5.30 uur (behalve bij slecht weer) en om de wegdekuminantie van de bestaande installatie te verminderen, door het uitschakelen van de helft der lampen.

De betrouwbaarheid van de resultaten kon niet onduidelijk worden aangetoond. Voor de invloed op het aantal ongevallen schommelt ze van onvoldoende voor de uitdoving tot voldoende voor de vermindering van de luminantie.

Uit dat onderzoek resulteerde een voorstel om de autosnelwegverlichting te moduleren tussen 22 uur en 6 uur in functie van de werkelijke verkeersdichtheid en van de weersomstandigheden.

Vraag nr. 28
van 1 december 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Buslijn 52a tussen Boom en Dendermonde — Afschaffing

Naar ik vernomen heb, wordt vanaf 1 januari 1990 buslijn 52a tussen Boom en Dendermonde op zondag afgeschaft. Een eventuele afschaffing zou zeer nadelige gevolgen hebben om verschillende redenen. De vlotte bereikbaarheid van diensten en voorzieningen, met andere woorden de ontsluiting van de streek, levert een belangrijke bijdrage tot het welzijn van de bewoners.

In de bespreking over de maatschappelijke consequenties van het openbaar vervoer komen bereikbaarheid en leefbaarheid nadrukkelijk naar voor.

Het zullen bovendien de kansarmen zijn die door deze

maatregel sterk worden benadeeld en volledig afhankelijk worden van derden om zich op zondag te kunnen verplaatsen.

Het wegvallen van openbaar vervoer zal uiteindelijk leiden tot nog meer gemotoriseerd verkeer, dat in dit landelijk gebied reeds in grote mate aanwezig is.

Graag vernam ik van de geachte Minister of de afschaffing op zondag van buslijn 52a tussen Dendermonde en Boom vanaf 1 januari 1990 werkelijk wordt overwogen.

Antwoord

Op deze, en ook op andere lijnen, werd een analyse gemaakt van de kosten en van de ontvangsten, en werden tellingen uitgevoerd om de vervoersbehoeften van de bevolking nauwkeuriger te kennen.

De NMVB heeft de bedoeling haar vervoersaanbod aan te passen aan de vraag naar verplaatsingen en het af te schaffen wanneer de vervoersbehoeften onbestaande zijn.

Lijn 52a Boom-Dendermonde behoort tot die lijnen waar aanpassingen aan de dienstverlening in deze optiek verantwoord zijn. Het is evenwel voorbarig te stellen dat deze aanpassing reeds op 1 januari 1990 is gebeurd.

Vraag nr. 30 van 5 december 1989 van de heer M. DESUTTER

Privé-vervoerbedrijven — Vertegenwoordiging in de Raad van bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij

In het kader van de herstructurering van het stads- en streekvervoer en de oprichting van één Vlaamse Vervoermaatschappij wordt door de privé-vervoerbedrijven die momenteel voor de NMVB en voor de MIVA in openbaar autobusvervoer voorzien en die gegroepeerd zijn in de Vlaamse Raad voor Autobus- en Autocarondernemers (VRA), een participatie in de beleidsvorming op regionaal vlak, in casu in de Raad van Bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij, genomen.

In het huidige voorontwerp is dit niet het geval. Nogtans worden door een 80-tal vervoerondernemingen in het kader van het Vlaamse openbaar vervoer 2.000 personeelsleden tewerkgesteld en 850 autobussen in bedrijf genomen.

Anderzijds voorziet de sector ook in 90 procent van het bijzonder geregeld vervoer, met name leerlingen- en werkliedenvervoer.

Sedert de invoering van lineaire besparingsmaatregelen inzake openbaar vervoer in 1983 is de sector uitgegroeid van uitvoerder van diensten tot volwaardige partner van de NMVB. Anderzijds speelt hij ook een innoverende rol in het openbaar vervoer; nieuwigheden zoals de gelede bus, de buurtbus, de midibus en de radiotelefonie werden destijds door hen in het buitenland bestudeerd en op hun initiatief ingevoerd.

De privé-vervoermaatschappijen zijn ontegenspreke-

lijk een belangrijke schakel in het openbaar vervoer en het lijkt me dan ook gerechtvaardigd hen een vertegenwoordiging in de Raad van Bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij toe te staan.

Graag vernam ik het standpunt ter zake van de geachte Gemeenschapsminister.

Antwoord

De privé-exploitanten zullen wel degelijk bij de werking van de Vlaamse Vervoermaatschappij (VUM) betrokken worden.

Binnen de VUM zullen vijf autonome exploitatie-entiteiten worden opgericht met ieder een Raad van Advies, die alle vraagstukken met betrekking tot de aangeboden diensten van de entiteit zal bespreken. Het is voorzien dat in elk van deze Raden van Advies een vertegenwoordiger van de privé-exploitanten zal zeten.

Vraag nr. 31 van 6 december 1989 van de heer H. VAN WAMBEKE

Zuidoost-Vlaanderen — Modernisering van de N42

De modernisering van deze voor Zuidoost-Vlaanderen belangrijke verkeersweg, die in niet minder dan 5 fasen tot stand zal worden gebracht, verloopt nog altijd relatief traag. Weliswaar zal eerlang de verbinding Zottegem-E40 wellicht kunnen worden opengesteld, maar dit lijkt nog lang niet het geval te zullen worden voor het zuidelijk deel, met name tussen Zottegem en Geraardsbergen, omdat de fase op het grondgebied van Herzele (Steenhuize-Wijnhuize — Sint-Lievens-Esse) voorlopig achterwege blijft.

Naar verluidt bestaan er bij de diensten van de Minister twee mogelijke tracés: één dat de huidige weg zou volgen, met enkele aanpassingen, hoewel dergelijk tracé, vanuit verkeerstechnisch oogpunt, nooit volwaardig kan zijn; een alternatief tracé dat de huidige weg niet zou volgen, maar het voordeel heeft te beantwoorden aan de huidige eisen qua veiligheid.

Mag ik de geachte Minister vragen:

1. of zijn diensten een tracé reeds definitief hebben aangehouden;
2. welke de vooruitzichten zijn voor de voltooiing van de modernisering van de N42?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Een definitief tracé van de N42 Wetteren-Geraardsbergen ter hoogte van Sint-Lievens-Esse (Herzele) werd nog niet weerhouden.
2. Thans zijn twee vakken van de N42 in uitvoering namelijk de rechttrekking te Ophasselt en het vak Balegem-Gijzenzele, waar voor beide de ingebruikstelling vermoedelijk in de zomer 1990 zal plaats hebben.

Het reserveprogramma 1990 voorziet de rechtekking te Sint-Lievens-Esse.

Vraag nr. 35
van 8 december 1989
van de heer R. VAN HOOLAND

Waterwegen — Personeel

Ik ben overtuigd dat Verkeer — Vervoer — Infrastructuur en Milieu over vele en goede ambtenaren beschikken.

Uit een mij bekend recent onderzoek blijkt echter dat voor de Waterwegen, behalve een paar uitzonderingen (Zeebrugge en Zeeschelde), het gemiddelde werkvolume gevoelig gedaald is.

Mag ik, voor objectieve beoordeling en waardering of correctie van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernemen :

1. het te beheren patrimonium ;
2. het volume werken ;
3. het aantal en de kwalificaties van de personeelsleden ;
4. het kader van het Bestuur der Waterwegen vóór en na de jongste kaderaanpassing (vooruitzicht) ;
5. het wagenpark van de diensten van de Waterwegen ;
6. de beschikbare gebouwruijme ;
7. het aantal rivierwachters der Waterwegen en hun werkingsterrein (geografisch, taken en bevoegdheden) ;
8. het aantal sluiswachters in Vlaanderen (geografisch, standplaats, taken en bevoegdheden) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Als antwoord op bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Ik heb mijn administratie onmiddellijk opgedragen de door het geachte lid gevraagde gegevens te verzamelen.

Gezien de uitgebreidheid van de vraag, zowel wat de onderwerpen als wat de tijdspanne betreft, zal ik het geachte lid rechtstreeks alle gegevens bezorgen.

Vraag nr. 37
van 8 december 1989
van de heer C. LISABETH

Rijksweg N409 Aalter- Deinze — Verkeersveiligheid te Vinkt

Op de rijksweg N409 Aalter-Deinze bevindt zich in de dorpskern van Vinkt een bijzonder gevaarlijk kruis-

punt. Ter gelegenheid van een bezoek aan Deinze heeft de geachte Minister zich een tijdje geleden ter plaatse van de situatie vergewist. Zoals geweten, wordt deze rijksweg tijdens de vakantieperiode tevens als alternatieve weg gebruikt voor het kustverkeer. Ook dat verkeer neemt van jaar tot jaar toe. Ook op andere momenten doen zich op of rond dit kruispunt zeer regelmatig ernstige ongevallen voor. Vooral voor de schoolgaande jeugd is het een bijzonder riskante onderneming meermaals per dag dit gevaarlijk kruispunt te moeten oversteken. Door de bevolking en door verscheidene instanties is al meer dan eens aangedrongen op veiligheidsmaatregelen, meer bepaald op het plaatsen van verkeerslichten op dit kruispunt.

Ik neem aan dat de geachte Minister, na zich ter plaatse vergewist te hebben van de verkeersonveilige situatie aldaar, hieraan een grondig onderzoek heeft doen wijden.

Graag vernam ik of de Minister ondertussen reeds heeft besloten tot betere veiligheidsvoorzieningen en het plaatsen van verkeerslichten aldaar.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de verbeteringswerken van het kruispunt van de N409 met de Aarseleweg en Heerdweg te Vinkt gepaard gaan met collectorwerken ten laste van de stad Deinze. Voor deze werken heeft de stad echter nog geen toelage bekomen.

De werken ten laste van het Ministerie van Leefmilieu en Infrastructuur kunnen opgenomen worden in het onderhoudsprogramma 1990.

De vraag voor verplaatsing van verkeerslichten op dit kruispunt zal voorgelegd worden aan de Bijzondere Commissie voor Verkeersveiligheid.

Vraag nr. 39
van 12 december 1989
van de heer M. DESUTTER

Automatische wegcontrole — Verkeersregelautomaten en radardetectietoestellen

In welke gemeenten in ons land zijn verkeersregelautomaten, opgebouwd rond een microcomputer met elektronische circuits, die modulair uitbreidbaar zijn om acht tot tweëndertig verkeersrichtingen te controleren, in gebruik ?

Anderzijds bestaan er ook radardetectietoestellen ter bewaking van oversteekplaatsen voor voetgangers. In welke gemeente zijn deze in gebruik ?

Meent de geachte Minister niet dat de aanschaf van deze apparatuur door gemeenten moet worden aangevraagd, zodat de taken van politie en rijkswacht anders kunnen worden georiënteerd ? Welke maatregelen zijn of worden ter zake genomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid de gemeenten mede, gelegen in het Vlaams Gewest, waar

verkeersregelautomaten zijn geplaatst, die uitgerust zijn met een microprocessor en die modulair uitbreidbaar zijn om 8 tot 32 verkeersrichtingen te controleren. De lijst met de gemeenten met aanduiding van het aantal automaten is als bijlage hierbij gevoegd.

Radardetectietoestellen op oversteekplaatsen voor voetgangers worden recentelijk gebruikt op plaatsen waar een piekverkeer van voetgangers mogelijk is zodat de oversteektijd van de voetgangers door middel van een radardetector verlengd kan worden, bijvoorbeeld bij scholen.

Dergelijke toepassingen met radardetectietoestellen zijn in gebruik bij installaties met driekleurige verkeerslichten te :

- Asse : N9 – school Walfergem
- Wetteren : N9 – school voor mentaal gehandicapten.

Een nieuwe installatie wordt voorzien te Blankenberge ter hoogte van het station.

Wat de laatste alinea van de vraag betreft wijs ik er het geachte lid op dat ik slechts bevoegd ben voor dergelijke uitrustingen langs gewestwegen en niet langs provincie- en gemeentewegen. Niettegenstaande dat ben ik van oordeel dat de aanschaf van betrokken apparatuur door gemeenten moet worden aangemoedigd om de taken van politie en rijkswacht inzake verkeersregeling te verlichten. Het behoort echter de betrokken instanties hierover te oordelen rekening houdend met hun financiële mogelijkheden.

Lijst van gemeenten met verkeersregelautomaat met microcomputer met elektronische circuits, die modulair uitbreidbaar zijn van 8 tot 32 verkeersrichtingen

1. Provincie Oost- en West-Vlaanderen

Gemeente	Aantal	Gemeente	Aantal
Aalst	9	Oostende	17
Aalter	3	Oostkamp	1
Beernem	1	Oudenaarde	1
Beveren	3	Pittem	3
Blankenberge	3	Poperinge	1
Bredene	2	Roeselare	5
Brugge	23	Ronse	3
Damme	2	Spiere	1
De Haan	4	Sint-Martens-Latem	1
De Panne	1	Sint-Niklaas	8
Deerlijk	2	Stekene	2
Deinze	2	Temse	1
Denderleeuw	1	Tielt	3
Dendermonde	3	Torhout	1
Diksmuide	2	Veurne	1
Eeklo	2	Vleteren	1
Erpe-Mere	1	Waarschoot	1
Evergem	3	Waasmunster	1
Gent	30	Wachtebeke	2
Geraardsbergen	2	Waregem	5
Haaltert	2	Wenduine	1
Hamme	2	Wetteren	2
Harelbeke	4	Wevelgem	1
Herzele	1	Wichelen	1
Hooglede	2	Wingene	2
Ieper	1	Wortegem-Petegem	1

Ingelmunster	2	Zedelgem	1
Izegem	3	Zele	2
Knesselare	2	Zelzate	3
Knokke-Heist	7	Zottegem	2
Koksijde	6	Zulte	2
Kortrijk	9		
Lebbeke	2		
Lichtervelde	1		
Lochristi	1		
Lokeren	3		
Lovendegem	2		
Maldegem	8		
Menen	6		
Middelkerke	4		
Moerbeke	1		
Nazareth	1		
Nieuwpoort	3		
Ninove	3		

2. Provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams Brabant

Gemeente	Aantal	Gemeente	Aantal
Aarschot	5	Kinrooi	1
Aartselaar	4	Kontich	5
Alken	2	Kortenberg	3
Antwerpen	129	Kortessegem	2
Arendonk	1	Kuringen	1
Asse	2	Lanaken	2
Beerse	2	Leopoldsburg	1
Bekkevoort	1	Leuven	12
Beringen	2	Liedekerke	3
Berlaar	2	Lier	6
Bierbeek	2	Lommel	5
Bilzen	4	Londerzeel	1
Boechout	1	Lummen	4
Bonheiden	1	Maaseik	2
Boom	3	Maasmechelen	2
Boortmeerbeek	1	Machelen	3
Borgloon	1	Malle	2
Bornem	1	Mechelen	12
Borsbeek	1	Meise	2
Boutersem	1	Melsbroek	2
Brasschaat	4	Mol	5
Brecht	2	Mortsel	9
Bree	1	Nijlen	1
Breendonk	1	Nossegem	1
Deurne	3	Oevel	1
Diepenbeek	1	Olen	1
Diest	7	Opglabeeke	1
Dilbeek	3	Oud-Heverlee	4
Dilsen	4	Overijse	2
Duffel	2	Peer	1
Edegem	4	Puurs	1
Eppegem	1	Riemst	1
Essen	1	Roosdaal	1
Geel	6	Scherpenheuvel	2
Genk	16	Schilde	2
Grimbergen	4	Schoten	4
Grobbendonk	1	St.-Katelijne-Waver	2
Haacht	1	St.-Pieters-Leeuw	6
Halen	1	Sint-Truiden	8
Halle	3	Stabroek	1
Ham	1	Ternat	1
Hamont-Achel	1	Tervuren	4
Hasselt	30	Tienen	3
Hechte 1	1	Tongeren	2
Heist-Op-Den-Berg	1	Turnhout	6
Hekelgem	1	Vilvoorde	8

Herent	3	Vosselaar	1
Herentals	3	Werchter	1
Herk-De-Stad	1	Wezembeek-Oppem	3
Heusden-Zolder	1	Wijnegem	6
Hoeselt	1	Wommelgem	1
Hoevenen	1	Zaventem	3
Hoogstraten	1	Zellik	1
Houthalen	4	Zemst	3
Hove	2	Zonhoven	4
Kalmthout	3	Zoutleeuw	1
Kapellen	6	Zwijndrecht	2

Vraag nr. 40
van 13 december 1989
van mevrouw N. MAES

Verkeersproblematiek Antwerpen — Alternatieven Grote Ring

Uit een studie van Openbare Werken, uitgevoerd in 1986, blijkt dat de R2 geen efficiënte oplossing is voor het fileprobleem aan de Kennedytunnel te Antwerpen.

Vanuit verschillende hoeken werden er voorstellen gelanceerd om de Kleine Ring R1 te sluiten. Op die manier zouden de problemen op de R1 en aan de Kennedytunnel vereenvoudigd kunnen worden. Deze voorstellen zouden ook kunnen worden bestempeld als alternatieven voor de R2 in het Waasland en de volledige R2 rond Antwerpen.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

- Werden deze voorstellen m.b.t. de beslissing inzake de Grote Ring ook verkeerseconomisch onderzocht ?
- Maakte dit onderzoek deel uit van de studie naar de alternatieven voor de Wase Grote Ring ?
- Hoe is de stand van zaken van het onderzoek ?
- Zijn er al concrete resultaten van het verkeersonderzoek in de Antwerpse agglomeratie ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

Het sluiten van de Kleine Ring R1 van Antwerpen zal alleszins invloed hebben op de huidige verkeersverdeling in en rond Antwerpen.

De Directie der Wegen Gent 1 zal het milieueffectrapport laten aanvullen door een onafhankelijk studiebureau omtrent de aanleg van het vak All-E17 van de Grote Ring R2. In dit rapport zal de sluiting van de R1 niet als mogelijk alternatief worden behandeld omdat op verkeerseconomisch vlak vooral wordt aandacht besteed aan de bereikbaarheid van de beide havens op linker- en rechteroever en de aansluiting van de Liefkenshoektunnel.

Door de Directie AVS te Turnhout wordt momenteel een nieuwe studie uitgevoerd omtrent de exploitatie van de Liefkenshoektunnel. Het terreinwerk hiervoor

is voltooid en de vroeger gebruikte parameters worden geactualiseerd in het licht van de herkomst-bestemmingsgegevens.

Aan de hand van de resultaten van dit onderzoek kunnen voorstellen worden geformuleerd en geëvalueerd voor het bestaande fileprobleem.

Om de impact van de sluiting van de R1 op de filevorming aan de Kennedytunnel en op de Kleine Ring te begroten, dient het bestaand Liefkenshoekmodel te worden aangepast en uitgebreid, hetgeen een aantal maanden zal in beslag nemen.

Vraag nr. 41
van 13 december 1989
van mevrouw N. MAES

Tracé R2 — Meerafstanden

In de studies van Openbare Werken heeft men vroeger gebruik gemaakt van twee mogelijkheden met betrekking tot het tracé van de R2 :

- a) het tracé volgens het gewestplan ;
- b) het „gewijzigd” tracé : de aansluitingsplaats op de E17 werd niet te Haasdonk-Kruikebeke maar wel te Temse (Steendonkstraat) gesitueerd.

In een verkeerseconomische studie van september 1986 heeft men de berekeningen uitgevoerd in functie van het gewijzigd tracé (Temse). Dit had tot gevolg dat de meerafstanden van de alternatieven met bijna 2 kilometer werden vergroot t.o.v. het „gewestplan-tracé”, dat in de bouwvraag werd weerhouden. Hierdoor verminderen de relatieve resultaten van de alternatieven in het voordeel van de R2. Naar verluidt waren een aantal meerafstanden niet correct, nl. N41, de Krijgsbaan.. .

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

Welke meerafstanden worden in de huidige studies gebruikt ? Op welke manier komt men aan de resultaten voor die meerafstanden ? Door de deelafstanden te geven ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In de huidige verkeerseconomische studies omtrent de R2 wordt de aansluiting met de E17 gesitueerd te Haasdonk ter hoogte van de huidige verkeerswisselaar met de baan Haasdonk-Kruikebeke. Alle wegvakken werden nauwkeurig ter plaatse opgemeten en de lengtes van de nieuwe wegvakken werden zo precies mogelijk bepaald.

De meerafstanden zijn afhankelijk van herkomst en bestemming. De precieze cijfers per herkomst en bestemming worden duidelijk in de studie weergegeven evenals de opsomming van de deelvakken die per alternatief worden gevolgd.

De meerafstanden zullen in tabelvorm verschijnen in de huidige studie, die weldra voltooid zal zijn.

Vraag nr. 42
van 14 december 1989
van de heer L. PEETERS

Arrondissement Halle-Vilvoorde — Zwarte punten inzake verkeersveiligheid

Graag had ik van de geachte Minister enige informatie ontvangen over onderstaande punten voor het arrondissement Halle-Vilvoorde :

1. hoeveel „zwarte punten” er geteld werden inzake verkeersveiligheid voor het jaar 1988 in het arrondissement Halle-Vilvoorde ;
2. waar deze „zwarte punten” geografisch gesitueerd zijn ;
3. hoeveel ongevallen zich voordeden op elk van deze

punten en hoeveel er daarvan respectievelijk doden, zwaargewonden en lichtgewonden eisten ;

4. welke maatregelen er in 1988 werden genomen om deze toestanden te verhelpen en op welke plaatsen er nieuwe maatregelen worden genomen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te geven op de gestelde vragen.

1. Op basis van inlichtingen verstrekt door de Rijks-wacht werden in 1988, in het arrondissement Halle-Vilvoorde 49 zwarte punten genoteerd.

- 2 en 3. Hieronder zijn deze zwarte punten, met de aangegeven gevolgen, weergegeven.

Weg	kmp	gemeente	aantal ongevallen	doden	zwaar gewonden	licht gewonden
Ring om Brussel	26.000	Wezenbeek-Oppem	3	—		6
Ring om Brussel	29.000	Kraainem	3			
Ring om Brussel	29.600	Kraainem	3	—	—	
Ring om Brussel	29.700	Kraainem	3	—	—	3
Ring om Brussel	32.000	Zaventem	4	—	—	4
Ring om Brussel	35.500	Machelen	3	4	—	2
Ring om Brussel	55.000	Anderlecht	5	—	2	5
RO Verkeerswisselaar		Kraainem	3	—	1	3
RO Verkeerswisselaar		Kraainem	3	—	1	2
RO Verkeerswisselaar		Grimbergen		—	2	
RO Verkeerswisselaar		Dilbeek		—	—	4
E19 Brussel-Antwerpen						
Verkeerswisselaar te		Machelen	3	—	1	2
Verkeerswisselaar te		Machelen	4	—	—	
Verkeerswisselaar te		Machelen	3	—	—	4
E40 Brussel-Luik	18.700	Leuven	3		1	3
E19 Brussel-Parijs	1.000	St.-Pieters-Leeuw	4	1	—	
E19 Brussel-Parijs	2.700	St.-Pieters-Leeuw		—	3	2
E40 Brussel-Oostende	7.400	Ternat	4	1		
E40 Brussel-Oostende	205	Dilbeek	3	2	—	4
Ring om Brussel (Brusselssteenweg)	19.800	Hoeilaart	3	—	—	3
N2 Brussel-Leuven (Hoge Wei)	9.700	Zaventem	3	1	4	2
N4 Brussel-Namen						
Hengstenberg	8.200	Overijse		—		2
N6 Brussel-Bergen	12.400	St.-Pieters-Leeuw		—		6
N6 Brussel-Bergen						
Van Beverenstraat	14.900	Halle	3	—	—	3
N6 Brussel-Bergen						
Weerstandsstraat	17.400	Halle	3			5
N8 Brussel-Ninove	7.800	Dilbeek	3	—	—	4
N8 Brussel-Ninove						
Eylenboschstraat	10.100	Dilbeek	5		—	15
Eylenboschstraat	13.700	Lennik	3	—		
N8 Brussel-Ninove						
K. Albertstraat	18.700	Roosdaal	4	—		4
K. Albertstraat	19.000	Roosdaal	3	—		3
N9 Brussel-Gent	6.200	Asse	3	—	—	4
Huinegemstraat	13.000	Asse	4	—		5
Bieregemstraat	19.300	Affligem	3	—	—	
Fossilstraat	20.000	Affligem		—	—	6
N21 Brussel-Haacht	9.800	Steenokkerzeel		—	—	
Cornellekenstraat	14.800	Steenokkerzeel	6	—	2	8
R22 Woluwelaan	19.500	Vilvoorde	4	—		7
N202 Grimbergen-Mutsaard	00.400	Grimbergen	3	—	24	
N207 Ninove-Liedekerke	2.100	Liedekerke		—	—	4
Loodershoek						
Muylemstraat	3.500	Liedekerke	5	—	—	8
N211 Melsbroek-Opwijk-Hanssenslaan	2.700	Steenokkerzeel	3			
Hanssenslaan	11.000	Meise				4
Hanssenslaan	11.900	Meise				3

Weg.	kmp.	gemeente	aantal ongevallen	doden	zwaar gewonden	licht gewonden
N227 Mechelen 4 Armen						
(Bruynelstraat)	3.200	Steenokkerzeel	3	—	1	2
Van Ingelgomstraat	6.600	Zaventem	4	—		5
Dynastiestraat	6.800	Zemst	3		—	4
Dynastiestraat	19.200	Zemst	3	—	2	4
N267 Hever-Zemst	0.000	Zemst	3	-	2	4
N282 Anderlecht- Gooik	6.500	St.-Pieters-Leeuw	3	—	—	3

4. Maatregelen om deze toestanden te verhelpen :

El9 Brussel-Parijs

Er wordt door het Brusselse Gewest onderzocht om de El9 ter hoogte van de „bocht van Vorst” op drie rijstroken te laten verlopen.

N4 Brussel-Namen

Het programma 1990 voorziet te Overijse modernisering met de aanleg van fietspaden.

N6 Brussel-Bergen

De doortocht van Halle is ter studie.

NS Brussel-Ninove

Voor de N8 Brussel-Ninove zijn verschillende verbeteringswerken voorzien op kruispunten.

N9 Brussel-Gent

De doortocht van Asse is voorzien op het programma 1990.

R22 Woluwelaan

De realisatie van het aangepaste kruispunt met de Luchthavenlaan is voorzien voor 1990.

Ten slotte dient opgemerkt dat tijdens de trimestriële vergaderingen met de Rijkswacht regelmatig „zwarte punten” worden onderzocht. Kleine, nuttige aanpassingen die de verkeersveiligheid verhogen worden dan bij voorrang uitgevoerd zoals snoeien van beplanting, verplaatsen seinen e.a.

Vraag nr. 50 **van 27 december 1989** **van de heer J. VAN EETVELT**

Spoorlijnen Boom-Puurs (52) en Boom- Willebroek — Wederindienststelling

Het al dan niet afschaffen of herinvoeren van het treinverkeer op de lijnen 52 en 52/2 tussen Boom-Puurs en Boom-Willebroek, is al jaren het voorwerp van vele vragen.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** de actuele stand van zaken en zijn eventuele plannen voor de wederindienststelling van het spoorverkeer op beide trajecten, eventueel als alternatieve omleggingweg voor het treinverkeer op de drukke noord-zuid-as tussen Brussel en Antwerpen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de

NMBS tot de bevoegdheid behoort van de nationale Regering.

Vraag nr. 53 **van 27 december 1989** **van de heer H. VAN DIENDEREN**

NMVB — Shoppingkaart

Zoals vorig jaar biedt de NMBV bij de jaarwisseling een shoppingkaart aan.

Kan de geachte Minister mij een antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel shoppingkaarten zijn er vorig jaar verkocht ?
2. Heeft dit systeem in vergelijking met dezelfde periode van het jaar voordien tot meer of minder inkomsten geleid voor de periode van 17 december 1988 — 4 januari 1989 ?
3. Hoe was in die periode de bezettingsgraad, eveneens in vergelijking met het jaar voordien ?
4. Hoe wordt dit jaar promotie gevoerd voor deze actie ? Hoe probeert men in het bijzonder de automobilist te bereiken ? Is er bijvoorbeeld geadverteerd in de specifieke automobilistenbladen ?
5. Wordt er aan gedacht dit systeem uit te breiden tot alle of een reeks van weekends om zo het gebruik van het openbaar vervoer in de weekends te stimuleren ?

Antwoord

1. Vorig jaar werden er 87.434 individuele shoppingkaarten (à 90 frank) en 6.073 groepskaarten (à 210 frank) verkocht.
2. Door de aanwinst van nieuwe klanten (8 % van de shoppingkaartgebruikers) en een verhoogd busgebruik van bestaande klanten (22 %) werd een meerontvangst van 2.081.667 frank genoteerd.

De toegestane kortingen veroorzaakten echter een ontvangstenverlies van 4.982.757 frank.

Bijgevolg bedraagt het effect op de ontvangsten gedurende de betrokken periode min 2.101.070 frank.

Hierbij dient echter rekening gehouden met het positieve publiciteitseffect ten voordele van het openbaar vervoer.

3. Ingevolge de hoge dispersie van de reizigersaantal-

len is er geen meetbare invloed op de bezettingsgraad.

4. De belangrijkste reclamedragers waren :
- TV-sport ;
 - advertentie in de nationale dagbladen ;
 - het afficheren op de achterzijde van de autobussen ;
 - redactionele publiciteit in de pers ;
 - het afficheren in de autobussen.

De affichage op de achterzijden van de autobussen is een reclamedrager specifiek bestemd voor de automobilisten.

5. Neen, de shoppingkaart is specifiek een eindejaarsactie. Maar varianten zijn mogelijk voor de week-ends.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 122 van 19 december 1989 van de heer R. VAN HOOLAND

Baggerspecie — Stortplaatsen

Specie uit de Leie (A) en uit het Afleidingskanaal (B) blijken problemen te scheppen. Geschikte stortplaatsen zijn moeilijk te vinden en kosten relatief veel.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernemen ?

Wat zijn samenstelling en kwaliteit van de baggerspecieën A en B ? Is wandbescherming nodig indien inert of niet-toxisch materiaal onder water wordt gestort ? Is aquatische of onderwaterberging van slib of niet-toxisch materiaal de meest aanbevolen oplossing (Greenpeace in buitenland) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Vraag nr. 123 van 20 december 1989 van de heer R. DAEMS

VMZ — Personeelsbezetting

De debatten naar aanleiding van het SOBEMAP-rapport hebben duidelijk gemaakt dat het gevoerde personeelsbeleid tot nog toe als één van de oorzaken kan worden aangeduid voor de slechte werking van de VMZ.

Daarom had ik graag van de geachte Minister het volgende vernomen :

- niveau, graad, rang, vroegere en huidige functie, diploma en gemeente van herkomst van alle personeelsleden ;
- het aantal personeelsleden afkomstig uit het arrondissement Dendermonde ;
- het totale aantal TWW-ers, DAC-ers, BTK-ers, GESCO's, tijdelijken en contractuelen en het aantal afkomstig uit het arrondissement Dendermonde.

Vraag nr. 124 van 20 december 1989 van de heer R. DAEMS

Oppervlaktewateren — Internationaal en intergewestelijk overleg

Om een gevoelige verbetering te bereiken van de kwaliteit van onze Vlaamse oppervlaktewateren, is het noodzakelijk dat er overleg wordt gepleegd met de andere Gewesten en met onze buurlanden.

Daarom zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

Welk overleg is er geweest met het Brusselse Gewest, het Waalse Gewest, met Frankrijk en met Nederland op het vlak van de waterzuivering ?

Welke voorstellen werden er namens het Vlaamse Gewest ter zake gedaan ? Welke zijn er de financiële implicaties van ?

Vraag nr. 125 van 20 december 1989 van de heer R. DAEMS

VMZ — Privatisering

Het SOBEMAP-rapport heeft duidelijk gemaakt dat het thans geldende takenpakket van de VMZ niet kan gehandhaafd blijven indien men de gestelde waterkwaliteitsobjectieven, wil bereiken.

Daarom had ik graag van de geachte Minister willen vernemen of hij ermee akkoord gaat dat privatisering van de waterzuivering de aangewezen weg is en welke concrete en exacte voorstellen hij ter zake reeds heeft gedaan ?

Vraag nr. 126 van 20 december 1989 van de heer R. DAEMS

VMZ — Werking

Naar aanleiding van de debatten in verband met het SOBEMAP-rapport wens ik de geachte Minister nog enkele vragen te stellen.

- Waar situeert de Gemeenschapsminister de verantwoordelijkheid van de kwalijke gang van zaken bij de VMZ ?
- Welke is de preciese bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de Raad van Beheer van de VMZ, volgens de statuten en in feite ?

3. Hoeveel en welke bedrijven hebben hun afvalwater voor zuivering toevertrouwd aan de VMZ en voor welke bedragen per jaar ?
4. Welke zijn de exacte voorwaarden voor een onderneming die haar afvalwater voor zuivering aan de VMZ wil toevertrouwen ?
5. Wat stelt de geachte Gemeenschapsminister voor om de controles te verbeteren ?

Vraag nr. 127
van 20 december 1989
van de heer R. VAN STEENKISTE

Firma Yplon te Ieper — Watertekort

Het bedrijf Yplon te Ieper, waar momenteel 350 werknemers zijn tewerkgesteld, kampt sinds een paar maanden met watertekort en onvoldoende druk op de leidingen. Hierdoor zou een daling van de productie zijn ontstaan met 60 procent.

Naar verluidt is een van de oorzaken een zekere onwil van de Vlaamse Maatschappij voor Waterbedeling.

Indien deze problemen niet vlug worden opgelost kan de werkgelegenheid van een 100-tal personen in het gedrang komen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende.

1. Blijft de Vlaamse Maatschappij voor Waterbedeling hier inderdaad in gebreke ?
2. Zo ja, welke maatregelen neemt de Gemeenschapsminister om aan deze toestand zo spoedig mogelijk een einde te maken ?

Vraag nr. 128
van 20 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Lozingsvergunningen — Procedure inzake toekenning

Naar aanleiding van de moeilijkheden rond de vetsmelterij en beenmaaldery in Rillaar (fusiegemeente Aarschot) is mij het volgende opgevallen. Op 23 september 1987 kreeg dit bedrijf een lozingsvergunning van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij. Om te kunnen voldoen aan de normen van die lozingsvergunning moest de exploitant een waterzuiveringsstation bouwen. Uit een brief van de geachte voorganger van de Minister, gedateerd op 18 juli 1988, blijkt dat dit station er toen nog niet was, maar dat het eind augustus 1988 operationeel zou zijn . . . Heden is het zo dat er aan de bouw van dit zuiveringsstation nog geen vinger is uitgestoken en dat het bedrijf verder werkt, zonder enige vergunning.

In de exploitatievergunning nr. 12/52643/43243 van 28 maart 1985 (!), uitgereikt door de Bestendige Deputatie van Brabant staat in artikel 1, B, 3^e dat de volgende voorwaarde moet worden nageleefd : „De afvalwaters, afkomstig van het productieproces en van het reinigen van wagens, vaten, enzovoort dienen opgevangen, be-

handeld en gestockeerd te worden op zodanige wijze dat zij geen reukhinder veroorzaken voor de buurt. De geloosde afvalwaters dienen te beantwoorden aan de voorschriften van de lozingsvergunning, die naargelang de omstandigheden en noodwendigheden kunnen aangepast worden.”

Als men verder nog rekening houdt met het feit dat de exploitatievergunning verstreek op 24 november 1988, dan wordt het duidelijk dat er wat scheelt aan het systeem.

Mijn vraag aan de geachte Gemeenschapsminister is of het niet beter zou zijn lozingsvergunningen pas dan uit te reiken, als aan de voorwaarden, voorzien in de exploitatievergunning, daadwerkelijk is voldaan en na controle door de overheid op de effectiviteit van de infrastructuur ?

Vraag nr. 131
van 21 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Fytofarmaceutische produkten te Bost — Opslag en vergunning

In het plaatselijk weekblad „Publipers” van 7 december 1989 werd onder de titel „Gifdepot te Bost” de aanwezigheid onthuld in de vroegere magazijnen van de intussen failliet verklaarde onderneming Gallic, van voor meerdere honderden miljoenen aan fytofarmaceutische produkten op een oppervlakte van meer dan 3.500 m².

Naar verluidt zouden in geval van brand, de gevolgen van dit „gifdepot” niet te overzien zijn.

Eigenaar van deze produkten is de Franse NV Rhône-Poulenc die haar toelating om deze produkten op te slaan in Bast, baseert op de oude exploitatievergunning van Gallic, uitgereikt door de Bestendige Deputatie van Brabant op 16 april 1985. Nochtans sloeg deze exploitatievergunning op verf en vernissen, niet op fytofarmaceutische produkten. De Tiense Brandweer is niet op de hoogte en heeft dus uiteraard geen rampenplan.

De auteur van het artikel bevestigde me dat hij na een week, noch van de betrokken firma, noch van het stadsbestuur, enige reactie heeft ontvangen. Wel vernam hij dat de Franse firma zoekt naar een andere opslagplaats, maar dat zij hiervoor nergens een vergunning kan krijgen.

Graag kreeg ik een antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op de volgende vragen.

Beschikt de firma Rhône-Poulenc over een vergunning voor de opslag van fytofarmaceutische produkten in eigen persoon of gebeurt de opslag op basis van de vergunning van de vroegere firma ? In dit laatste geval, is dat wettelijk ?

Is het opslaan van dergelijke produkten in een dorpskom wel verantwoord ?

Waarom is noch het stadsbestuur van Tienen, noch de Tiense Brandweer op de hoogte van deze toestand ?

Vraag nr. 132
van 21 december 1989
van de heer J. VAN LOOY

Gaspijpleidingen in de Kempen - Procedure

1. In opdracht van de firma Air Liquide is een studie-bureau in de Zuiderkempen bezig een tracé uit te stippelen voor een dubbele ondergrondse pijplijn die waterstof en zuurstof vanuit Hemiksem naar het Nederlandse Geleen moet brengen. Op deze pijplijn zouden grote Kempische en Limburgse bedrijven aansluiten.

Het tracé dat de firma Air Liquide voorstel loopt niet langs de „corridors” die voor de aanleg van dergelijke pijpleidingen op het gewestplan voorzien zijn en die langs autostrades en kanalen liggen.

Sinds enige tijd zijn onderhandelaars van de firma op pad om de eigenaars van de percelen waarover de pijpleidingen straks zullen lopen, te overhalen hun handtekening onder een zogenaamde erfdiens-tbaarheidsovereenkomst te zetten.

Het is begrijpelijk dat deze handelwijze van de betrokken firma vragen oproept bij de landbouworga-nisaties en de betrokken gemeentebesturen.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

- Welke vergunningen zijn voor zulke pijpleidin-gen noodzakelijk ?
 - Werden die reeds aangevraagd ?
 - Is een milieueffectrapport hiervoor noodzake-lijk ?
 - In hoeverre hebben de plaatselijke bevolking, de betrokken gemeenten en provincies hier in-spraak ?
 - In hoeverre zijn erfdiens-tbaarheden die nu reeds zijn aangegaan of worden aangegaan geldig als ze werden afgesloten voordat er een openbaar onderzoek is afgesloten en dus voordat de plaat-selijke bevolking werd ingelicht ?
 - Hoe wordt een eenmalige forfaitaire vergoeding voor zulk een erfdiens-tbaarheid berekend ?
 - Waarom wordt hier afgeweken van de geplande corridors langs autostrades en kanalen ?
 - Welke Kempische en Limburgse bedrijven zou-den op deze leidingen aansluiten ?
2. Hierbij aansluitend is het algemeen bekend dat in de nabije toekomst vanuit de ondergrondse gasop-slagplaats te Loenhout (gemeente Wuustwezel) nieuwe aardgasleidingen zullen vertrekken, onder andere naar Limburg, ook dwars door de Kempen. Verder heb ik hier uiteraard dezelfde vragen als hierboven gesteld. Waar gaat deze leiding de Kem-pen doorkruisen ?

Verskillende leidingen totaal willekeurig waardevolle landbouwgebieden laten doorkruisen lijkt mij totaal onverantwoord.

Dient hier eerst geen visie op termijn uitgewerkt te

worden voordat projecten worden opgesteld ? Bestaat er zulk een visie ? Zo ja, welke ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en de heer De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Vraag nr. 133
van 27 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Vetsmelterij en beenmaaldery in Rillaar - Exploitatie-vergunning

De exploitatievergunning nr. 12/52643/43243, verleend door de Bestendige Deputatie van Brabant op 28 maart 1985 aan de vetsmelterij en beendermaaldery Baert-Verlée in Rillaar (fusiegemeente Aarschot) had tot doel de betrokken firma, gelet op de onverenigbaar-heid van de inrichting met de planologische voorschrif-ten, een termijn toe te kennen om haar activiteiten te verplaatsen. De vergunning werd toegestaan voor een termijn die zou verstrijken op 24 november 1988, hetzij 10 jaar na de inwerkingtreding van het Gewestplan Aarschot-Diest (BS d.d. 14 november 1978).

In zijn brief van 18 juli 1988 aan Senator Schellens bevestigde de toenmalige Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer Jos Dupré, dat de vergunning verleend werd „teneinde de exploitant de gelegenheid te geven zijn inrichting te herlokalisieren” en dat derhalve „de activiteiten van-af 24 november a.s. moeten worden stopgezet (tenzij door de Bestendige Deputatie een nieuwe vergunning zou worden verleend)” (brief nr. WF/HI/3250/VR4197).

Er is echter een duidelijke uitspraak van de Raad van State dat gelijk welke beslissing tot verlenging van een vergunning tot langer dan tien jaar na het in-werking-treden van het gewestplan onwettig is (arrest nr. 27.456 van 22 januari 1987 in de zaak nr. A 28/387/VII-4443-Coene). Trouwens de aanvraag van het bedrijf van 25 juli 1988 tot verlening van de vergunning kreeg een negatief advies in oktober 1988 van het Aarschotse Schepencollege en werd eveneens verworpen door de Bestendige Deputatie van Brabant op 26 oktober 1989. Verder zou dit type van bedrijf (vervaardiging van plantaardige en dierlijke oliën en vetten) ook MER-plichtig kunnen zijn, ingevolge de EG-richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 (PB nr. L 175 van 5 juli 1985, p. 46 : bijlage II, 7, a).

Nadat dit bedrijf, in se een nuttig recuperatiebedrijf, er in geslaagd is, gedurende twaalf jaar de verplichtin-gen, opgelegd door de exploitatievergunning, perma-nent te overtreden, kan het nu blijkbaar zonder proble-men verder werken zonder enige vergunning ! De ver-bittering onder de omwonenden, die gedurende al die jaren het slachtoffer waren van stankoverlast, lawaa-i-hinder, intimidaties, uitdagende verklaringen vanwege het bedrijf in de pers enzovoort is zeer groot. Zelfs de Burgemeester van Tielt-Winge, de heer R. Robeyns, verklaarde tijdens een gemeenteraadszitting in juli j.l. dat er langs alle kanten bij de hoger overheid werd aangedrongen op maatregelen, maar dat er niets ge-

beurt. Hij begreep dat niet, alleen begreep hij de boosheid van de buurt. De stank is inderdaad ondraaglijk...

En vermits ik een en ander ook niet begrijp (dit is mijn derde schriftelijke vraag over dit onderwerp), vernam ik graag een precies antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op de volgende vragen.

1. Is het normaal dat de aanvraag tot verlenging, ingediend op 25 juli 1988 pas werd beantwoord op 26 oktober 1989 (15 maanden later) ? Zijn er hiervoor geen wettelijke termijnen voorzien ?
2. Hebben de controlediensten van de Ministers nooit opmerkingen gemaakt inzake het niet naleven van de exploitatievoorwaarden in de voorbije twaalf jaar ? Waarom heeft men nooit die naleving kunnen afdwingen ?
3. Houdt de toepassing van die voorwaarden niet de onmiddellijke sluiting van het bedrijf in (exploitatievergunning al meer dan één jaar verstreken, niet in orde met de exploitatievoorwaarden) ?
4. Kan het bedrijf buiten een verlenging, ook een nieuwe exploitatievergunning aanvragen ? Heeft het bedrijf dat gedaan ? Indien ja, betekent dat dan niet een verkapte poging om de planologische voorschriften te omzeilen ?
5. Welke maatregelen worden er getroffen, in geval van sluiting, ten voordele van de werknemers en van de noodzaak om een dergelijke activiteit van afvalrecyclage elders op een verantwoorde manier verder te zetten of te laten verder zetten ?

Vraag nr. 134
van 27 december 1989
van de heer J. CUYVERS

KB van 26 juli 1911 – Mogelijkheden recuperatie eigen afvalwarmte

De wet van 28 december 1964 tot bestrijding van de luchtverontreiniging (BS d.d. 14 januari 1965) dient als kaderwet voor de bestrijding van de luchtverontreiniging. Om de luchtverontreiniging door ruimteverwarming te beperken, werd onder meer het KB van 26 maart 1971 tot voorkoming van de luchtverontreiniging die door verbrandingsinstallaties wordt verwekt (BS d.d. 8 mei 1971) uitgevaardigd. Bovendien werd door middel van het KB van 26 juli 1971 tot oprichting van zones voor speciale bescherming tegen luchtverontreiniging (BS d.d. 5 augustus 1971) het initiatief genomen om lokaal de luchtverontreiniging te beperken. In het KB werd onder meer bepaald dat het niet toegestaan is om in deze zones gebouwen te verwarmen met afvalstoffen. Op deze wijze wordt gelijktijdig ingespeeld op het bedrijfsvestigingsbeleid. In deze zones kunnen immers geen bedrijven worden geplaatst die hun afvalwarmte zelf recupereren voor de verwarming van de bedrijfsruimte, indien ze afvalstoffen produceren die kunnen worden verbrand, dienen deze elders te worden verbrand of op een andere wijze te worden verwijderd. Concreet betekent dit dat indien de afvalstoffen worden verbrand en de afvalwarmte wordt gerecupereerd voor de verwarming van een gebouw dit juridisch niet kan in een dergelijke zone, terwijl het juridisch wel kan om de afvalwarmte in de lucht te emitteren. De wetgeving voor de bescherming van de luchtkwaliteit zorgt op die manier voor een omgekeerd effect.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel bedrijven kregen na de instelling van het KB van 26 juli 1971 de mogelijkheid om hun eigen afvalwarmte te recupereren (exploitatievergunning in het kader van het ARAB, eventueel aangevuld met een decretale afvalstoffenvergunning) ?
2. Hoeveel bedrijven, gevestigd in de zones voor speciale bescherming tegen luchtverontreiniging, verkregen na de instelling van het KB van 26 juli 1971 de mogelijkheid om hun eigen afvalwarmte te recupereren (exploitatievergunning in het kader van het ARAB, eventueel aangevuld met een decretale afvalstoffenvergunning) ?
3. Hoeveel bedrijven, gevestigd in de zones voor speciale bescherming tegen luchtverontreiniging, verkregen na de instelling van het KB van 26 juli 1971 de mogelijkheid om hun bedrijf te exploiteren (exploitatievergunning in het kader van het ARAB) maar werden verplicht om hun brandbaar afval te verwijderen en elders te verwerken ?

Vraag nr. 136
van 28 december 1989
van de heer J. CUYVERS

Viscoseproductie te Ninove – Maatregelen tegen luchtverontreiniging

Momenteel loopt in de viscoseafdeling van de bekendste textiel fabriek te Ninove een saneringsprogramma waardoor de CS2 die vrijkomt tijdens de productie van viscose wordt afgezogen.

Deze saneringsoperatie is noodzakelijk voor de gezondheid van de arbeiders, maar mag niet leiden tot een verschuiving van het CS2-probleem.

Vandaar dat ik de geachte Minister wil vragen welke maatregelen er worden genomen om er voor te zorgen dat de sanering van de arbeidsvoorwaarden in het bedrijf niet zal leiden tot een aantasting en een verslechtering van de kwaliteit van de buitenlucht in de onmiddellijke en wijdere omgeving van de fabriek.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 38
van 18 december 1989
van de heer W. LUYTEN

Internationale bevoegdheden – Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe

ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?

3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
- met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
 - met het nationale niveau,
 - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?
4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministerters gesteld.

Vraag nr. 42
van 27 december 1989
van de heer A. DENYS

Leerlingenvervoer basisonderwijs – Remgeld

De omzendbrief AS/52/53-S3 (9) d.d. 27 oktober 1986 stipuleerde dat vanaf 1 januari 1987 de leerlingen die vervoer genieten voor een school vann vrije keuze, de prijs daarvan dienden te betalen. De praktische richtlijnen hieromtrent zouden nog in een latere circulaire worden meegedeeld. Dit gebeurde bij omzendbrief 7/87 d.d. 29 augustus 1987 waardoor tevens vorige onder-richtingen werden vervangen en gecoördineerd. Zo bijvoorbeeld werd de ingangsdatum verlegd op 1 september 1987 zodat meteen ook de bedragen voor de periode van 1 januari tot eind juni 1987 ten onrechte bij de ouders werden geïnd.

In afwachting echter van de nadere onderrichtingen hebben de schooldirecties op verschillende wijzen gehandeld.

In sommige gevallen werd het remgeld geïnd en in de boekhouding opgenomen van de SABMO.

In sommige gevallen werd het remgeld niet opgevraagd.

In sommige gevallen werd het remgeld geïnd en op de rekening van een v.z.w. overgeschreven, wat volgens de onderrichtingen van de Organisatie Boekhouding verboden is.

Thans blijkt dat bij de directies die op de eerst vermelde wijze handelen de bedragen opvorderbaar werden verklaard door het Bestuur Materiële en Financiële Organisatie. Het is hen bijgevolg onmogelijk in te gaan op de rechtmatige vraag van vele ouders om de bedragen terug te storten.

De andere directies werden tot nog toe met rust gelaten, aangezien de ontvangen bedragen niet controleerbaar zijn in de boekhouding.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen wat hij onderneemt om deze situatie van ongelijkmatige behandeling te verhelpen.

Vraag nr. 43
van 27 december 1989
van de heer G. CARDOEN

Pensionering – Lange wachttijden eerste uitkering

Het gebeurt veelvuldig dat oprustgestelden uit het onderwijs maanden moeten wachten op hun pensioen.

Volgens de diensten van het Ministerie van Financiën ligt de oorzaak bij onder meer het Bestuur van Gesubsidieerd Onderwijs - Beheer van de Geldelijke Loopbaan, dat soms gedurende maanden laat wachten op een afdoend antwoord.

Kan de Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

Heeft de geachte Minister weet van deze problemen ?

Worden de pensioenaanvragen van het onderwijspersoneel opgevolgd en tijdig behandeld ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 44
van 27 december 1989
van de heer J. LOONES

Overgang BLO – PMS-adviezen en werking CABO

De wetgever spant zich van oudsher in om kinderen en jongeren volwaardig en adequaat onderwijs te verstrekken zodat de samenleving continu naar behoren functioneert. Hoe ouder de jongeren, hoe verscheidener de onderwijsvormen zijn. Hoe jonger de kinderen, hoe compacter het onderwijsaanbod ; kleuterschool en basisschool, de bijzondere vormen van onderwijs voor gehandicapte kinderen niet te na gesproken.

In de basisschool zijn een aantal kinderen aangewezen op Bijzonder Lager Onderwijs (BLO) van type 1 of 8. Deze kinderen kunnen het normale leertempo niet volgen, maar krijgen bijzondere opvang door toegewijde BLO-leerkrachten.

De ervaring van vele BLO-scholen leert evenwel dat een aantal van deze kinderen te laat of helemaal niet naar het BLO komen, wat meestal onherstelbare schade voor de toekomst van de kinderen tot gevolg heeft.

Talrijke redenen verklaren dit jammerlijke verschijnsel. Zo waken directies en leerkrachten van veel lagere scholen angstvallig over hun aantal leerlingen, uren en leerkrachten. Ouders hebben het begrijpelijk vaak moeilijk te aanvaarden dat hun kind minder goed leert en sturen het slechts node naar het BLO.

Om ingeschreven te kunnen worden in een BLO-school wordt als strikte voorwaarde gesteld dat het PMS een attest verleent waarbij wordt verklaard dat het kind in kwestie in een BLO-school thuishoort. Dat attest is echter niet bindend, het kind mag ook in de gewone lagere school blijven.

Om zoveel mogelijk leerlingen voor zich te houden, springen in de praktijk vele scholen nogal bedenkelijk om met deze attesten.

Er wordt op de PMS-centra druk uitgeoefend geen BLO-attest te verlenen (o.a. met dreiging van PMS te veranderen).

Bij de ouders wordt het PLS-BLO-advies in twijfel getrokken.

Bij de ouders wordt het BLO verkeerd voorgesteld als een school voor gehandicapten, karaktergestoorden enzovoort.

Men zegt dat de gewone school het probleem wel zelf zal oplossen, dat de onderwijzer wat zal helpen bij de proefwerken en dat het kind toch wel meer leercapaciteit heeft dan het zelf, of het PMS-advies laat uitschijnen.

Als de ouders hun leermoeilijk kind niet naar het BIO sturen, kan tegen hen klacht worden neergelegd bij de Commissie Advies voor BO (CABO). Zo'n zaak kan uiteindelijk tot een rechtszaak leiden, met zelfs ontzetting uit de ouderlijke macht.

Het CABO lijkt een ongelukkige instelling ; de ouders zijn er het slachtoffer van, de procedure duurt lang, weinig leerkrachten of PMS-centra durven klacht neerleggen, overgang naar BLO onder dwang is bijzonder nefast.

Graag had ik aan de geachte Minister de volgende vragen gesteld.

1. Waarom zijn de attesten van het PMS, waarbij kinderen voor een BLO-school geadviseerd worden, niet bindend ?

Waarom worden de BLO-attesten van het PMS niet automatisch bij de inspectie gemeld, die dan toezicht op de uitvoering ervan zou kunnen uitoefenen ?

2. Hoe vaak werd in de laatste vijf jaar in het Vlaamse landsgedeelte een beroep gedaan op de CABO ? Hoe beoordeelt de Minister de resultaten van de werking van de CABO ?
3. Hoe beoordeelt de Minister een voorstel tot „beloning” voor gewone scholen, waarbij kinderen die de overgang naar het BLO maken, toch nog 2 tot 3 jaar zouden blijven meetellen voor het lesurenpakket ?
4. Hoe beoordeelt de Minister een voorstel tot „bestrafing” van gewone scholen, waarbij kinderen met een BLO-advies die toch in de gewone school blijven, niet meer zouden meetellen voor de berekening van het lesurenpakket en de werkingstoelagen ?
5. Hoe denkt de Minister de hierboven aangeklaagde euvels te kunnen verhelpen ?

Vraag nr. 45
van 28 december 1989
van de heer A. DENYS

Verpleegkundig onderwijs – Behoudsnorm tijdens reorganisatie

Zoals bekend verkeert de verpleegkunde in ons land momenteel in een crisissituatie. Het tekort op de ar-

beidsmarkt laat zich nu reeds voelen en zal in de nabije toekomst nog toenemen door de dalende belangstelling van jongeren voor de verpleegopleiding.

Deze situatie brengt met zich mee dat enerzijds de vraag van de zorgensector toeneemt terwijl anderzijds scholen en afdelingen door de rationalisatiemaatregelen in hun voortbestaan worden bedreigd.

Daarom zou ik van de geachte Minister willen vernemen wat hij zal ondernemen in het kader van de reorganisatie van de verpleegopleiding om deze tegenstrijdige situatie te verhelpen.

Waarom werd nog niet, zoals dit reeds is gebeurd in de Franse Gemeenschap, beslist tot een opschorting van de behoudsnormen van 1 februari 1990 tot de voltooiing van de geplande reorganisatie ?

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 43
van 18 december 1989
van de heer W. LUYTEN

Internationale bevoegdheden – Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
 - met de (‘ollega’s van de Vlaamse Executieve,
 - met het nationale niveau,
 - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?
4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 45
van 19 december 1989
van de heer M. SCHOETERS

Sint-Annas in IJl – Plaatsing zandvangende windschermer

In het antwoord op mijn parlementaire vraag nummer

251 van 21 september 1989 deelt de geachte Minister mij mede dat de werken aan het Sint-Annastrand sinds de bouwvakantie geschorst zijn om na te gaan of op een economisch verantwoorde wijze het aanslibbingsprobleem van de zate waarop het zand van het strand moet komen, kan worden opgelost.

Ondertussen zijn er bijna zes maanden verstreken en zijn de werken nog niet herbegonnen. Vandaar dat ik aan de geachte Minister de volgende vragen zou willen stellen.

Werd al een goede technische oplossing gevonden? Wanneer zullen de werken herbeginnen? Zal er een inspanning worden gedaan om het volledige werk tegen de vakantie van 1990 te beëindigen?

Vraag nr. 47
van 20 december 1989
van de heer J. VAN LOOY

Fietspaden Noorderkempen – Realisering

Op 29 november ll. werd te Merksplas een persconferentie gehouden over de te realiseren fietspaden in de Noorderkempen.

Eenzijds werd daar gesteld dat de aandacht van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer voor de fietspadenproblematiek in de Noorderkempen duidelijk merkbaar is. Als tastbaar bewijs werd het voorbeeld gegeven dat voor de regio Hoogstraten 50 miljoen voor 1990 werd gereserveerd.

Is dit geld inderdaad voor de regio Hoogstraten bestemd in 1990 of is dit de 50 miljoen die op het reserveprogramma staat voor de rijksweg Hoogstraten-Rijkervorsel (N14), waarvan de plannen blijkbaar in 1990 niet klaar zullen zijn?

Anderzijds werd een gedetailleerd overzicht gegeven van de stand van zaken over de studies en plannen van de rijkswegen in de regio Hoogstraten.

Ik doe de geachte Minister het verhaal met enkele concrete vragen.

1. N14 Minderhout-Meerle

Het wegdek is reeds jaren dringend aan herstelling toe. Reeds 2 maanden zouden 4 alternatieve plannen op het Kabinet liggen. Wanneer volgt hier een beslissing en wat is de timing voor de uitvoering?

2. N14 Hoogstraten-Rijkervorsel

(Product aantal auto's (A) x fietsen (F) : 11.293.575)

(Cijfers 1984)

Opmetingen beëindigd – men is aan het tekenen. Hoe is de timing hier?

Wanneer zullen de plannen klaar zijn en wanneer zullen de werken worden aangevat? Wanneer zullen de werken worden beëindigd?

3. N124 Turnhout-Merksplas (A x F : 12.120.456)

Plannen zouden klaar zijn.

KB tot onteigening moet nog genomen worden.

Wanneer zal dit gebeuren?

Graag vernam ik de timing, de begin- en einddatum van de werken?

4. N124 Merksplas-Hoogstraten

(A x F : 3.718.692 Wortel-Hoogstraten)

(A x F : 1.352.910 Wortel-Merksplas)

Studie moet nog aangevat worden. Wanneer zal hiermee gestart worden? Welke is de timing voor de start en het einde van de werken?

5. N132 Beerse-Merksplas (A x F : 1.617.475)

Studie moet nog aangevat worden. Wanneer zal hiermee gestart worden? Welke is de timing van het begin en het einde van de werken?

6. N144 Hoogstraten-Loenhout (A x F : 2.226.762)

Plannen zijn volledig klaar en de onteigeningsplannen zouden ook klaar zijn.

Voorstel KB is reeds ingediend. Wanneer zal hier tot de realisatie worden overgegaan?

7. N146 Meer-Minderhout (A x F : 2.596.428)

Hier zijn de opmetingen gebeurd. Wanneer worden de plannen gemaakt?

Welke is de timing van het begin en het einde van de werken?

Het Ministerie van Openbare Werken hanteerde de richtlijn dat vrijliggende fietspaden aan te leggen zijn als het produkt van het dagelijks gemiddeld autoverkeer met het dagelijks gemiddeld fietsverkeer groter is dan 1.000.000 (omzendbrief BRA/850 110 182/01 251 van 18 januari 1983). Is deze richtlijn nog steeds geldig?

Vraag nr. 48
van 20 december 1989
van de heer J. VAN EETVELT

R W16, St. -Niklaas- Breendonk – Verkeersveiligheid

Herhaaldelijk werd de aandacht gevraagd voor meer veiligheidsmaatregelen op RW16. Wegens het toenemend verkeer en het groeiend aantal verkeersongevallen werd er voorgesteld een globale studie te maken over de verkeersveiligheid.

Jaarlijks gebeuren op bovenvermelde weg heel veel ongevallen met tientallen gekwetsten, de cijfers zijn overduidelijk. Alleen op het Bornemse grondgebied gebeurden in 1989 65 ongevallen, waarvan 34 met gekwetsten.

Behalve de veiligheid op de weg, stellen zich vooral problemen aan de kruispunten met de A12 Antwerpen-Brussel, op het grondgebied Puurs en aan de tientallen kruispunten met verbindingswegen.

Gezien de onveilige toestand en het nog toenemend verkeer, vernam ik graag welke maatregelen de geachte Minister neemt ter beveiliging van RW16. Welk bedrag wordt ter zake op de begroting van 1990 voorzien?

Vraag nr. 51
van 27 december 1989
van de heer G. CARDOEN

Toeristische verkeersborden in Vlaams Brabant – Aanpassing

Tijdens de bespreking van de begroting van Openbare Werken voor het jaar 1990 is aandacht gevraagd voor onder meer behoorlijke en aangepaste verkeersborden.

Voor Vlaams Brabant valt voornamelijk op dat de aanduiding van de bezienswaardige en toeristische plaatsen te wensen overlaat.

Als voorbeeld kan gesteld worden dat het officieel erkend kampeerterein van Galmaarden dat sinds het ontstaan wordt beheerd door VKT-VTB en een aantrekkingspool is, ook voor vele buitenlanders, nergens

langs een Gewestweg aangeduid staat. Ook langs de afrit-Affligem van de E40 ontbreekt een verkeersbord voor de Abdij van Affligem.

De bevoegde directie Brabant werd voor beide gevallen reeds aangezocht. Resultaten blijven achterwege, met alle spijtige gevolgen vandien voor de toerist-bezoeker.

Kan de geachte Minister mij zeggen, op welke wijze vooral binnen Vlaams Brabant de aanpassing van de toeristische verkeersborden onderzocht en geëvalueerd wordt? Kan er voor gezorgd worden dat een Vlaams kampeerterein met internationale uitstraling van ruime aanduiding krijgt langs de wegen, die door de Minister van Openbare Werken worden beheerd? Zo ja, kan een uitvoeringsdatum in het vooruitzicht worden gesteld?